

ÉLETTÜNK

XLIX. évf. 6. szám (49. Jg. Nr. 6.)

Az európai magyar katolikusok lapja

2017. június

AZ ERŐSZAK ERŐSZAKOT SZÜL

Ferenc pápa április 28-án és 29-én Egyiptomban tett apostoli látogatást. A Szentatya nyíltan és erős szavakkal fogalmazott beszédében, amelyet a kairói al-Azhar szunnita iszlám teológiai egyetemen mondott a nemzetközi békekonzferencián, amelyre a neves fakultás főmámja hívta meg.

„A vallási vezetők határozottan utasítják vissza az erőszak, a bosszú és a gyűlölet minden formáját, amit a vallás vagy Isten nevében követnek el. Le kell rántani a leplet a szent köntösbe öltöztetett erőszakra, és a jövő generációit nyitottságra és kölcsönös tiszteletre kell nevelni.

Egyiptom ősi kultúrája, sokvallású nemzet, ezt a színes arculatát ma is őrizze meg; muzulmánok és keresztények megújult testvériségben éljenek egymással. A vallások, ha valóban az emberi lélek felemelkedését segítik, nem pedig alantas érdekekre használják őket, akkor nem problémát jelentenek, hanem magukban kínálják a fennálló gondok megoldását. A konfliktusok megelőzéséhez föl kell számolni a szegénységet, mely táptalaja a szélsőséges kialakulásnak, illetve meg kell állítani a pénz- és fegyveráramlást.

A Nílus partján született civilizáció az ókortól kezdve a kultúra bölcsője volt. Egyiptom a tudományok, az építészeti és a művészet kincstárát virágoztatta fel, amelyhez az oktatás és a tudás értékei társultak. Ma is rendkívül fontos a fiatal nemzedékek nevelése, hiszen csak akkor építhetünk békés jövőt, ha a képzés révén nyitott és másokkal kapcsolatot teremtőn akaró embereket formálunk.

A nevelés révén a találkozás és a másokkal való osztozás, a nyitottság és a kutató értelem irányába terejlük a fiatalokat. Megértetjük velük, hogy az erőszak csak erőszakot szül, és hogy a középpontba az emberi méltóságot kell állítani.”

Ferenc pápa három alapvető irányvonalat jelölt meg a párbeszéd, ezen belül is a vallásközi és kultúrák közi párbeszéd alapjául. Az első az identitás kötelessége, vagyis, hogy nem lehet valódi párbeszédet kezdeni úgy, ha nincs meg az őszinteség, vagy ha a másoknak való tetszés oltárán fölállozunk a jót. Szükség van a különbözőség bátorására, mert aki kultúrájában vagy vallásában más, mint én, arra nem ellenségként, hanem útitársként kell tekintenem. Fontos továbbá a szándék őszintesége, mert a párbeszéd nem egy hátsó szándék megvalósítására szolgáló stratégia, hanem az igazság útja, ami képes a versengést együttműködéssé alakítani. A találkozás kultúrájának alternatívája az összeütközés, ezért kell a tiszteletteljes nyitottságra és az őszinte párbeszédre nevelni. Erre a kihívásra keresztényeknek, muzulmánoknak és minden hívőnek egyaránt válaszolnia kell.

A Szentatya emlékeztetett rá, hogy Egyiptom a szövetségek földje. „A vallások sokszínűsége kölcsönös gazdagodást eredményezett az évszázadok során, melyek mind az egyetlen nemzeti közösség szolgálatában álltak, így valósul meg a vallások szövetsége.

(Folytatás a 2. oldalon)

PÜNKÖSD

Juan Bautista Maino festménye
(1612–14)

A SZENTLÉLEK TÜZE

A Szentlélek a „fölséges Isten ajándéka”, nekünk is ajándékot hoz; étellel kedveskedik, édes, szép gyöngyével. A földi élet akkor édes, ha nem üres, s ha nincs telve mulandósággal. A mulandóság fájjal érzéssel tölti el öntudatunkat, s ez telíti a világius lelket. Nem szeret szétnézni; magaslatoakra nem emelkedik; a jövőbe nézni fél, a mélységet kerüli; ha pedig tényleg a mélybe néz, borzad s elváltozik arca. Amily mértékben nőnek rajta a mulandóság öreg estéjének árnyai, abban a mértékben vigasztalan. Ellenben a Szentlélek a legmélyebb, a legerőteljesebb, a legöntudatosabb életnek lelke. Ő is édes étellel kedveskedik, de ajándékai az élet teljéte hozzák: életet ad az Isten s megleveníti; egészséget ad; erő megy ki belőle, s a vér-folyásos lelkek, kiknek életük szétfolyik, meggyógyulnak; szemvilágot ad: „respice”, nézz rám s ismerj föl. Hitet ad, erőt, megindulást, megolvadást, ad könnyeket, lelkesülést, halhatatlan reményt.

Tűzzel jön a világ szelleme is; de tüze emészt; füstös és sötét; szenvedélyes; energiát ébreszt; erőlködéseket végez; nagy port ver föl; nagy lármát csap. Az emberek dolgoznak, lótnak-futnak, de kiélik magukat, s minden ilyen élet olyan, mint a pásztortűz helye a virágzó rét közepén. Másnak juttatják életük erejét: az ifjúkor a gyönyörnek, a férfikor az érdekeknek él, s miután kiadták erejüket, nem marad nekik más, mint a bánat s a blazírt-ság. Szegény, leperzselt lelkek. Ellenben a Szentlélek tüze, a bensőség melege, a lelkesülés helye, az élet jótékony melege kiegészíti a salakot, a rosszat! Emésztí az, amit a Szentírás rossz értelemben testnek mond, mert ahol az uralkodik, ott meg nem marad; nem marad meg lelkem az emberben – mondja az Úr –, mert test; de azt a testi embert elpusztítom majd, s kiöntöm lelkemet a nehézkes, érzékies emberekre s prófétákat nevelek; kidörzsölöm szemükből az álmat s mámort. Ez a tűz ég bennünk, s nem akarunk szabadulni jótékony melegétől. Ez az élet melege!
(Prohászka Ottokár)

BÍZZUNK A SZENTLÉLEKBEN, S KÖVESSÜK ŐT!

Írta: Török Csaba

Húsvét eseménysora – az előző három évhez, a nyilvános működés idejéhez képest – rejtett, csöndes időszak. Az evangéliumok csak kevés eseményről számolnak be, miközben pedig tudjuk, hogy Jézus rendszeresen megjelent tanítványainak. Mi történt ezekben a hetekben, a mennybemenetelig tartó negyven napban? Nem véletlen, hogy több egyházatya és -tanító a zsidóság negyvenéves pusztai vándorlásához hasonlította ezt az időt: ekkor formálódott ki az apostoli közösség húsvét utáni arca, ekkor kapták meg az alapokat a majdani feladataikhoz, ekkor kellett a hitüknek fölnőnie ahhoz a misztériumhoz, amelynek a Szent Háromnap során részesei lettek.

Ugyanakkor a negyven nap eltelt, s Jézus az égbe emelkedett. Mi történik most az apostolokkal? Készen állnak már a hatalmas küldetésre?

Evangéliumi szakaszunk rávilágít arra, hogy még valami szükséges. Hiszen az apostolok nem válhatnak egyszerűen egyik pillanatról a másikra Jézus tanítványjaiból a nemzetek tanítóivá, akik elmennek a föld végső határáig. Eddig ők Isten kegyelmének befogadói, élvezői voltak, mostantól ennek a kegyelemnek a hatékony és megfelelő eszközeivé kell válniuk. Az átalakulás kulcsa a Szentlélek.

Húsvétvasárnap estéjének elbeszélése nagyon szépen rögzíti ezt az átmenetet, átalakulást. Jézus megérkezik, s megszólítja övéit: „Békesség nektek!”, majd megmutatja nekik a sebhelyeit. Miért fontos ez a gesztus? Azért, mert épp ezek az apostolok pár nappal korábban elbuktak féltelmükben, emberi gyöngeségünkben, aggodalmaikban. Vezetőjük, Péter, eljutott egyenesen a megtagadásig. Ez a gyarló, bűnös emberi tapasztalás azonban sebet hagy: szegényérzetet vált ki, megnyomorítja a lelket-szívet, megkérdőjelez mindent, amit az ember korábban önmagáról gondolt.

szí, esélyt ad az övéinek arra, hogy feldolgozzák saját gyöngeségük traumáját. Nem haragszom rátok, nem vetlek meg benneteket, nem elítélni jöttem titeket – békét hozok nektek, újra közöttetek akarok lenni, s békében akarok közöttetek lenni. Az apostolok befogadják a megbocsátást.

Csakis ezután kerülhet sor a találkozás igaz nagy csodájára. Jézus küldetését ad a Tizenegyetnek: „Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket”. Mi a küldetés lényege: „Akinet megbocsátjátok bűneit, bocsánatot nyer, s akinek nem bocsátjátok meg, az nem nyer bocsánatot”.

(Folytatás a 3. oldalon)

AZ EURÓPAI KERESZTÉNY EGYHÁZAK IMÁDKOZNAK AZ ÜLDÖZÖTTÉKÉRT

„Imádkozunk a keresztényekért, akiket üldöznek és akiknek megtiltották, hogy szabadon és békében megünnepeljék a feltámadást” – áll abban a közös üzenetben, amelyet az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa (CCEE) és az Európai Egyházak Konferenciája (CEC) adott ki húsvét ünnepeére.

A húsvét jelentősége abban áll, hogy Krisztus győzedelmeskedik a halál felett, a remény az elkeseredettség felett, és a béke a konfliktussal szemben. Ma a keresztire feszítés állandó jelenség: visszaélnék az emberi étellel, fenyegetik azt, és elpusztítják a háborúk, a pénzéhség, az igazságtalanság által. A világban az erőszak és a félelem uralkodik.

A keresztény egyházak gondolatban azok felé a testvérek felé fordulnak üzenetükben, akiket hitük miatt öltek meg, és akik továbbra is tanúságot tesznek és munkálkodnak a kölcsönös tisztelet és a párbeszéd érdekében a nehéz helyzetekben is. Mindenki számára példaképek

ők, mert megmutatják a hit bátorágát az örömteli tanúságtétel által, meggyőződve Isten végtelen szeretetéről. Ezek a keresztények továbbá támogatják a leginkább rászorulókat, nemzetiségre vagy vallásra való különbségtétel nélkül.

A CCEE és a CEC kiemeli, hogy a keresztények közötti jelenlegi megosztottság megsebzti Krisztus testét. Ezért nagyon fontos, hogy megújítsuk az elkötelezettséget arra, hogy egységben haladjunk előre. Ezáltal a keresztények adják a hitbeli öröm, szeretet, érdekmentesség és remény jelét a világnak, amely arra hivatott, hogy kiengesztelődjön magával és Istennel.

(Vatikáni Rádió)

HITÜNK KÉRDÉSEI

A keresztény hit védelmezői (4.)

Szent Iréneusz Kis-Ázsiában született, ifjúkorát Szmírnában töltötte, ismerte Szent Polikárpot, aki még Szent János apostol tanítványa volt. Életének legalább a felét a mostani Franciaországban élte le püspökként, Lyonban. Még csak presbiter volt, amikor a 177-es keresztényüldözést túlélő lyoni keresztények levelét vitte Eleutherosz pápához. Iréneusz jól ismerte Ázsia, Róma, Gallia kereszténységét. Részt vett a gnosztikusok elleni küzdelemben. A montanistákkal szemben türelmes magatartást ajánlott a pápának. Életéről nagyon keveset tudunk, de hitét és tanítását az eretnekek ellen írott művéből ismerjük. Amit 1800 évvel ezelőtt megírt, az a mai napig érvényes az Egyházzal éppúgy, mint a szektákról.

Iréneusz fő művét – *Az eretnekségek ellen* (Adversus haereses) – egy barátja kérésére írta, aki azt kérte, ismertesse meg vele a szekták tanait. Az öt könyvből álló mű megírására 180 után került sor. Az első könyvben az akkori szekták tanításait ismerteti, a következőkben az eretnekek cáfolata található. Az ötödik könyvben a végső dolgokra vonatkozó katolikus tanítást fejt ki, elsősorban a test feltámadását, amit korának több szektája, pl. a gnosztikusok elvetettek.

Az apostoli ígéretek feltárása című művében Iréneusz a keresztény hit tanítását ismerteti. A mű első részében beszél Istenről, a teremtésről, a bűnbeesésről, a megváltásról; a második részben az Ószövetséggel igazolja, hogy Jézus Dávid fia és Isten Fia. Ír a kereszt dicsőségéről és Isten országról.

Iréneusz az eretnekséget a gnózis nével illeti. A gnózis számára a legkülönfélébb tanrendszerek, iskolás csoportok, szekták áttekinthetetlen tömegét jelenti. Iréneusz kereste az egységes megítélés lehetőségét szempontra. A szekták és az eretnekek ugyanazt jelentik, ti. az Egyház tanításával szembenálló tanrendszerek csoportjait. A sok gnosztikus tant néhány alapvető tévedésre vezet vissza, hogy ismertetését áttekinthetővé tegye. A zsidók és a pogányok mellett a szekták jelentik a harmadik Egyházon kívüli csoportot. A zsidókat és a pogányokat Iréneusz be tudta sorolni üdvtörténeti sémájába, de a szektákkal nem tudott mit kezdeni. Az egyházatya üdvtörténeti elgondolásában a zsidók az üdvtörténetben lemaradtak, a pogányok pedig feladva egykori bűnös életmódjukat az Egyház népe lettek. Iréneusz alig lát különbséget a pogányok és a szekták között. A pogányoknál feltételezi a jóhiszeműséget, de a szektáknál nem. Ha a zsidók az üdvtörténetről lemaradókra jelennek, a pogányoknak reményük van az üdvösségre, akkor a szekták azok, akik meg-

akarják előzni az Egyházat az üdvtörténetben.

Iréneusz következetes volt, a pogányokat sohasem ítélte meg dogmatikus szempontból, a szektákat azonban mindig. A pogány filozófusokkal kapcsolatban Iréneusz csak annyit enged meg, hogy felismeréseikben lehet valami „helyes” is.

Iréneusz úgy értelmezi, hogy Isten nem hagyta magukra a pogányokat sem, beléjük oltott valamilyen gondolatot önmagáról. Iréneusznál nincs szó semmilyen „öskinyilatkoztatásról”. Mindaz, amit a pogányok Istenről tudtak, csak sejtelem volt, ami a krisztusi kinyilatkoztatás után jelentéktelenné vált. A pogányok mítoszait nem is látja Iréneusz veszedelmesnek. Viszont a szektás mítoszok magukon viselik a hiányosság minden jegyét.

Az eretnekség a pogányság örököse az egyházatya szerint. A gnózis oda tér vissza, ahol a pogányság megrekedt. Az eretnekek prófétája Homérosz, tőle kölcsönzik az anyagot mítoszaikhoz.

Az apokrifékból ismert fogás, hogy a feltámadt Krisztus „titkos tradíciójára” hivatkoztak, melyet csak kevesekre bízott. A külön-kinyilatkoztatás birtoklóiának az eretnekek tekintették magukat. Az eretnekek kétségbe vonták azt, hogy a kinyilatkoztatás hiteles tanúja és magyarázója az Egyház. Ezért tekintette Iréneusz a gnózist minden tévtannál veszélyesebbnek.

A szektákat Iréneusz a tanítás eltörtült formájának tekinti, mert minden tévtanító az Egyházból vált ki. Az eretnek eredetileg nem volt eretnek, hanem azzá vált. Az eretnekséggel szakadás történi, szétszakad valami, ami eredetileg egybetartozott. A szakadást előidéző, az Egyházba behatoló idegen elem soha nem tartozott az Egyházhoz. Az egyházatya minden szektavezérről kapcsolatban hangsúlyozza, hogy eredetileg az Egyházhoz tartoztak, és utólag távolodtak el az egyházi tanítástól. Ez a mozza-

szennyezi nevét. A vallási vezetők közösen emeljék fel szavukat az erőszak, a bosszú és a gyűlölet minden formája ellen. Mondjuk ki, hogy nem lehet összeegyeztetni az erőszakot a hittel, a hitet a gyűlölettel. Az emberi élet szent, szemben minden fizikai, társadalmi, nevelési vagy pszichés erőszakkal. Mondjuk ki együtt: minél inkább növekszünk az Istenbe vetett hitben, annál inkább nő a felebarát iránt érzett szeretetünk” – buzdított a kairói békekonferencián a pápa.

„A vallások nem pusztán a rossz leplezésére szolgálnak, hanem a békét hivatottak előmozdítani. Imádkozunk kell egymásért, kérve Istentől a béke ajándékát. Találkozunk kell, párbeszédet folytatunk és az összhangot keresni az együttműködés és a barátság szellemében. A béke építőre, nem pedig konfliktusokra uszító emberekre van szükség: a kiengesztelődés hirdetőire, nem a pusztítás szónokaira. A pápa figyelmeztetett a demagóg populizmus veszélyeire is, amely nem segíti a békét és a stabilitást. Az erőszak szítása nem biztosítja a békét, és az egyoldalú cselekvés nem indít építő és közös folyamatokat, hanem éppen a radikalizmus és az erőszak malára hajtja a vizet.

nat azért fontos számára, mert mutatja, hogy az eretnek szektaalapítók mind későbbiek az apostoloknál.

Még a második keresztény nemzedék is régebbi az eretnek szektaalapítóknál. A második keresztény nemzedéken Iréneusz azokat a püspököket érti, akikre az apostolok bízta Krisztus tanítását. Római Szent Kelemen levele sokkal régebbi, mint bármilyen eretnek hamisítvány. Szent Polikárp a hit sokkal megbízhatóbb tanúja, mint Valentinosz, vagy Markion.

A szekta Iréneusznál az a furcsa jelenség, mely az Egyházból kiindulva távolodni kezd az Egyháztól, és közeledik a pogányság felé. Ennek megfelelően az egyházatya az eretnekséget nem önálló jelenségként kezeli, hanem csak keresztény eretnekséget ismer: Valentinosz előtt nem voltak valentinianusok, Markion előtt nem voltak markioniták. És – valljuk be –, hogy Luther előtt nem voltak luteránusok, sem Kálvin előtt kálvinisták.

Minél jobban hasonlítottak az eretnekek egyes szokásai az Egyház szokásaihoz, annál veszedelmesebbek. A hívők annál nehezebben tudnak különbséget tenni., A felületi hasonlóságok megtévesztők, miközben mély ellentéteket takartak.

Az eretnekek önszántukból nem akartak elkülönülni az Egyháztól, az Egyház közelében szerettek maradni, mert ez a közelség biztosította mozgalmuk sikerét. Az Egyháznak azonban ki kellett közönsíteni őket, ha nem akarta saját romlását. A szekták írásmagyarázataikat inspirációra vezetnek vissza, ezért saját szentírás-magyarázataikat kinyilatkoztatásnak tartották.

Vannak olyan fél-eretnek csoportok is, melyek nem akartak elszakadni az Egyháztól, de az Egyház szentírás-magyarázati elveit és tanítását elutasítják. A mi időnkben is sokan ezt teszik. A Bibliát a kinyilatkoztatás forrásának tartják, de nem vizsgálják meg az Egyház és a Szentírás egymáshoz való viszonyát. Elfogadták tekintélynek a Szentírást, mint olyat, de szerintük a Biblia nem szorult tekintélyi magyarázatra.

Iréneusz arra vállalkozik, hogy kifejtse a Szentírás és az egyházi-tehtényi szentírás-magyarázat egymáshoz való viszonyát. Bizonyítja, hogy csak az a tanítás szentírás eredetű, ami az egyházi tanítással összhangban van. Ha ez nem áll fenn, akkor bármilyen bibliikus szó-készlettel adják elő az eretnek tant, annak semmi köze a Szentíráshoz.

(Folytatjuk)

Gaál Jenő SVD

IMASZÁNDÉK

Júniusra

A nemzetek vezetőiért, hogy tudatosan tegyenek azért, hogy megszűnjön a fegyverkereskedelem, amelynek sok ártatlan áldozata van.

A nemzetközi fegyverkereskedelem napjainkban hatalmas méreteket öltött, és rohamosan növekszik. E kereskedelem nincs nemzetközileg szabályozva. Csak az ENSZ ad ki időnként listákat, melyek megjelölik azokat a helyeket és országokat, ahová tilos fegyvert szállítani, de ezeket a tilalmakat folyamatosan kijátsszák a fegyverkereskedők, akik óriási bevételekre tesznek szert fegyverek eladása által. A fegyverkereskedelem arányairól némi fogalmat alkothatunk abból a tényből, hogy évente az egész földön 12 milliárd töltényt gyártanak és adnak el: ez pedig elegendő lenne ahhoz, hogy a föld minden lakosát kétszer agyonlőjék.

A világ legnagyobb fegyverexportőre az USA, mely az összexport 33 százalékáért felelős. Ezt követi Oroszország, mely a fegyverexport 20 százalékát szolgáltatója. Őket követik, csökkenő sorrendben, Kína, Franciaország, Németország, Anglia, és számos kisebb ország, mint például Horvátország, Szlovákia stb. A legnagyobb fegyverimportőrök India, Kína, Pakisztán, Törökország, Korea, Szaúd-Arábia, az Egyesült Emírségek, Ausztrália stb.

A világ számos részén dúlnak, sőt fokozódnak fegyveres összecsapások, úgyhogy a fegyverek iránti kereslet állandóan növekszik. Folyamatosan dörögnek a szunnita Szaúd-Arábia és a síita Irán vetélkednek egymással, Közép-Afrikában a Boko Haram terrororganizáció garázdálkodik, Törökországban az önállóságra törekvő kurdok ellen folyik a harc stb.

A legális és az illegális fegyverkereskedelem közötti különbséget alig lehet megállapítani. Világszerte működik több mint 45 nagy cég, amelyek fegyverkereskedelemmel foglalkoznak, és nem ritkán az egymással csatázó mindkét fél számára adnak el fegyvereket. Az sem ritka, hogy ezek a „halál kufárainak” nevezett emberek maguk szítják a polgárháborúkat, például Afrikában, hogy aztán a háborús feleket jó pénzért fegyverekkel lássák el. Például a nemrég az amerikai titkos rendőrség kezére került orosz Viktor But éveken át adott el fegyvereket az Al Kaida terroristáinak, az afgán talibánoknak és több véres afrikai diktátornak. Ezeket a fegyvereket bulgáriai, szlovákiai, ukrainai és kirgizisztáni repülőterekről, az ottani kormányok tudtával és jóváhagyásával szállítják vevőiknek.

A folyamatosan dúló háborúskodások évről évre számtalan ártatlan embernek, nőknek, gyermekeknek, öregeknek stb. okoznak rengeteg szenvedést, és sokak számára halált. Az emberek között, sajnos, mindig voltak és lesznek veszekedések és érdek-összeütközések, de az anyagi haszonra éhes nemzetközi fegyverkereskedelem ezeket napjainkban borzalmas mértékűvé emeli. A világ politikai vezetőinek kell az emberiség e rákfénjét megfékezni. Ez bizony emberfeletti feladat, és ezért kéri a pápa, hogy buzgón imádkozunk a mindenható Istenhez, hogy változtassa meg és világosítsa meg azok szívét és erősítse meg azok akaratát, akik ezen a borzalmas helyzeten változtatni tudnak.

Nemeshegyi Péter SJ

AZ ERŐSZAK...

(Folytatás az 1. oldalról)

Ma egy veszélyes ellentmondással találkozunk: egyrészt igyekeznek a magán-szférába szorítani a vallást, másfelől pedig összekeverik a vallási életet a politikával. Ez azért kockázatos, mert így a vallást világi hatalmak eszközként használják saját érdekeik céljából. Globalizált világunkban a sok hasznos technológiai eszköz mellett gyakran közönségyenel találkozunk, a nagy rohanásban az emberek nosztalgiát éreznek az élet nagy kérdései iránt. A vallások visszavezetnek minket a gyökerekhez: az ember hivatása nem a földi dolgok mulandóságában merül ki, hanem az Abszolút felé való haladásban. Ezért a vallás nem probléma, hanem éppen a megoldás része, mert fölemeli a lelket.”

„A vallási vezetők feladata, hogy leplezzék a szentség köntösébe bújtatott erőszakot. Szóljának fel az emberi méltóság és jogok megsértése ellen, ítéljék el a vallás nevében megmutatkozó gyűlöletet, mint Isten hamis bálványozását. Isten neve szent, Ő a béke, ezért aki rá hivatkozva erőszakot követ el, az be-

Ahhoz, hogy megelőzzük a konfliktusokat, és a békét építsük, föl kell számolnunk a szegénységet és a kizsákmányolást, mert ezekben a helyzetekben a szélsőséges gondolatok jó táptalajt találnak maguknak. Meg kell akadályozni, hogy a pénz és a fegyverek eljussanak az erőszak felbujtóikhoz. A problémát a gyökereknél kell megragadni, vagyis le kell állítani a fegyverkezést, mert ha fegyvereket gyártanak és adnak el, előbb-utóbb fel is használják azokat. Le kell leplezni a háborút tápláló zavaros mesterkedéseket, mert csak így lehet megelőzni a valódi okokat. Ez minden nemzet, intézmény és média vezetőinek sürgős feladata. A vallási vezetőknek pedig a békefolyamatokat kell elősegíteniük, megvetve a szövetség alapjait a népek és az államok között.”

Ferenc pápa végül ezzel a kívánsággal zárta felszólalását az al-Azhar egyetem nemzetközi békekonferenciáján: „Kívánom, hogy Egyiptom nemes és kedves földje Isten segítségével képes legyen válaszolni a civilizáció és a szövetség hivatására, hozzájárulva a békefolyamatok fejlődéséhez e szeretett nép és az egész közel-keleti térség számára.”

(Vatikáni Rádió)

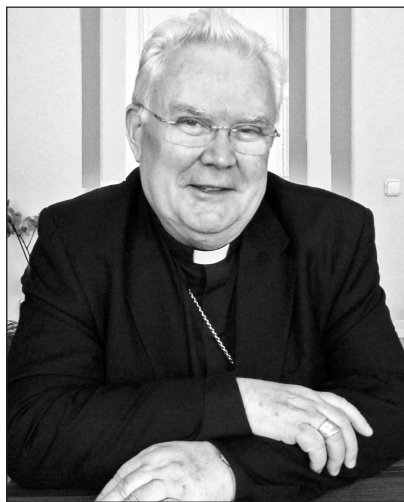
A LELKIISMERET SZAVÁRA HALLGATVA

Cserhádi Ferenc püspök a szeretet fegyveréről és a felelősségről

A keresztre feszített Krisztus nem halt meg örökre, hanem feltámadt, közünk jár, ma is él, Egyházában folytatja elkezdett művét, és éppúgy szenved, mint egykor. Ezért Krisztus megváltó halála és feltámadásának örömhíre újra és újra konkrét valósággá válik, megismétlődik az Egyház mindennapi életében, a mi életünkben is, akik megkeresztelkedtünk és Krisztussal együtt haladunk az élet szenvedésekkel teli útján a megdicsőülés felé – hangzott el Veszprémben nagyhét kezdetén a külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök, Cserhádi Ferenc lelkigyakorlatán. A főpásztor a Szent Mihály-bazilikában nagybőjti elmélkedéseket tartott.

– *Hogyan lehet ébren tartani a feltámadásban és a megváltásban való hívő hitet, hogy az ne halványuljon el az ünnepek után?* – fordultam a püspök úrhoz. Sokan, hívők, a feltámadásban is bizonytalanok, a megváltásról pedig azt mondják: nem is érzékelhető a mai erőszakról szenvedő világban...

– Az Egyház a feltámadás tudatát nagyon is ébren tartja a hívek közösségében, hiszen minden vasárnap a szentmisében a feltámadást ünnepeljük. A feltámadás és a megváltás nagyon szorosan összefügg. Mit jelent az, hogy megváltott bennünket Jézus Krisztus? A megváltás nem varázsütésre történt, mintha Jézus máról holnapra megújította volna emberi magatartásunkat, új emberré varázsolt volna minket. Mivel Ő valóságos Isten és valóságos embertársunk is volt, feltétlen engedelmisségével az Atya iránt kibékítette Istent az emberrel; vagyis megszüntette azt, amit öszűleink, Ádám és Éva az engedetlenség bűne által előidézték az egész emberiség számára. Mi tehát meg vagyunk váltva olyan értelemben, hogy azt, amit az ember magától nem tudott megtenni, azt Jézus Krisztus végrehajtotta helyettünk, érettünk: Isten iránti tartozásunkat, adósságlevelünket megsemmisítette és ugyanakkor Istenhez fűződő kapcsolatunkat új alapokra helyezte: a szeretet kettős parancsára. Isten és ember viszonylatában új lehetőséget teremtett; új emberek lehetünk, tiszta lappal kezdhetjük életünket hitben, reményben és szeretetben, a teljes élet és

„A szeretet álljon az első helyen!”

az örök üdvösség reményében. Jézus útján haladva mintegy kiegészítjük, ami Jézus szenvedéséből még hiányzik a megváltásban. S valójában, amikor az igazra, jóra és szépre törekszünk és ezekért még áldozatokat is vállalunk, akkor mintegy jelenvalóvá tesszük a megváltást. A megváltás tehát egy reális lehetőség. Az viszont már egészen az ember számlájára írható, ha nem él az isteni kegyelem lehetőségeivel és elhanyagolja lelki felemelkedésének, megistenülésének nagy lehetőségét.

– *A lelkigyakorlat második napján a szeretetből fakadó irgalmasságról szólt, amely nem ismer (politikai, vallási, faji...) előítéleteket. Krisztus követőjeként csak a szeretet fegyverével harcolhatunk még a gonosz ellen is...*

– Igen, vallom: A szeretet mindent legyőz. Főleg az olyan időkben, amikor sokan megzavarják az értékek rendjét, amikor a rossz összekeveredik a jóval, az egyes emberek és csoportok már csak a maguk érdekeit nézik, a másokét nem, szükség van a szeretet parancsára. Isten a szeretet fegyverével harcol az emberért. Sorsközösséget vállal az emberrel, hogy segítse őt kiemelkedni a rosszból. Krisztus hegyi beszédében az ellenségszeretet fontosságát is a szívünkbe írja. Máskor úgy fogalmaz: „Irgalmasságot akarok, nem áldozatot. Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem hogy a bűnösöket” megmentssem... (Mt 9,13).

– *A migránsok és az irgalmasság kérdésében sokan megfogalmazzák ellentmondásokat is. Ha irgalmasságot gyakorolunk a betörővel, az életünkre támadóval, szeretetünkkel akarjuk lefegyverezni (beengedjük/behívjuk őt az otthonunkba, meghívjuk az asztalunkhoz), azaz veszélyeztetjük a családunkat, a ránk bízottakat, tehát vétünk a szeretet törvénye ellen – mondják. Ellenkező esetben pedig vétünk az ellenségszeretet ellen...*

– Az emberek mindig felelősen kell mérlegelni, ki iránt, hogyan és milyen módon gyakorolja a szeretetet. Az említett példában nyilván érvényesülnie kell a szeretet hierarchiájának. Természetesen az embernek mindenekelőtt joga van az önvédelemre és szerettei megvédésére. Az irgalmasság ugyanis nem jelent naivitást, pipogyaságot, gyávaságot, felelőtleniséget.

– *Szokták mondani, hogy kritikus helyzetekben az ember mindig a lelkiismeretére hallgasson, hiszen a lelkiismeret szava az Isten szava...*

– Ezzel papként is egyet tudok érteni, de hozzáteszem: az ember lelkiismerete legyen kiművelt Isten szava szerint!

Vagyis, a szeretet és a felelősség tudat álljon az első helyen. Napjainkban ugyanis ezek hiányoznak leginkább döntéseinkből.

Visszatérve a migránskérdéshez: Manapság sokan csak egysíkúan gondolkodnak (Magyarországon is), fekete-fehéren látják a világot, általánosítanak, és nem veszik figyelembe a kérdés teljes komplexitását. Európa nyugati részében azt hangoztatják, hogy mindenkit be kell fogadni,

mert mindenki menekült. Mások azt kiabálják: a migránsok terroristák. A migránsok között azonban sok keresztény is találkozzunk, akiket ugyancsak üldöznek. Aztán a muzulmánok sem mind gonosztevők, közöttük is vannak üldözöttek. A keresztényeknek mindig kötelességük, hogy segítsék a száműzötteket, a menekülteket, a szegényeket és a rászorulókat: azokat, akik hitük miatt menekülésre kényszerülnek, életükért és családjukért küzdenek, az éhezéstől akarják megmenteni gyermekeiket. A támadó szándékkal érkezőt viszont fel kell tartóztatni, falakkal akár, vagy karhatalommal is, mert minden államnak joga, hogy megvédje önmagát, a társadalmi békét és a közjót. Krisztus világosságot hozott az emberiség életébe; tanítása és életpéldája világítótoronyként eligazítást nyújthat és vezethet minket a mai helyzetben is. Ha kellett, Jézus is tudott keményen szólni: Távozz tőlem Sátán! – mondta Péternek, amikor az apostol a szenvedéstől vissza akarta őt tartani. A képmutató írástudóknak és farizeusoknak is keményen beolvasott: olyanok, mint a fehérre meszelt sírok, kívülről szépnek látszanak, de belül tele vannak rothadással és mindenféle tisztátalansággal. Jézusnak kemény cselekedetei is voltak: a templom előcsarnokában feldúlta az árusok pultjait, mert hazug cselekedeteikkel megszentelteték Isten szent templomát.

(Folytatás a 6. oldalon)

FENNTARTHATÓ VÁGYAK ÉS CÉLOK KELLENEK A VILÁGNAK

Böjte Csaba és gyimesi csángók Bécsben

Ötven, „a Tatos völgyében keményen dolgozó, szülőföldjükön megmaradni akaró testvérével” Böjte Csaba ferences szerzetes április elején Gál Kinga és Winkler Gyula európai parlamenti képviselők meghívására Strasbourgba látogatott. A tanulmányútról hazafelé tartva április 6-án egy keveset Bécsben is elidőztek, ahol Csaba testvér előbb Farkaslaki Jakab György fa- és csontszobrász „Elindultam szép hazámból” című, a nagykövetségen rendezett kiállításának megnyitóján áldást kért „a művészre, a műveire és a műveit szerető jóemberekre”, majd a Collegium Hungaricumban *Felkészíteni az életre* címmel előadást tartott. A nemszak a Duna-termet, de még az előtereket is zsúfolásig megtöltő közönség előtt végül a Gyimesi Hagományörző Csoport tagjai moldvai éneket és táncokat mutattak be.

„Jöttem, hogy gratuláljak a kedves művész úrnak, aki a földim, hisz’ ő is Székelyföldről származik, akárcsak én” – így kezdte szavait Böjte Csaba április 6-án délután Magyarország Bécsi Nagykövetségén Farkaslaki Jakab György fa- és csontszobrász „Elindultam szép hazámból” című kiállításának megnyitóján. A gyermekmentő ferences szerzetes a továbbiakban arról beszélt, hogy a világunkat úgy lehetne megmenteni, „ha a fiataljainkba fenntartható vágyakat ültetnénk”, az embert ugyanis a vágyai mozgatják.

„De ha az a vágy bennünk, hogy minél több hatalomra vagy minél több anyagiakra tegyünk szert, akkor előbb-utóbb egymás torkának esünk, mert ebből hétmilliárd embernek nem jut. De ha az lenne a célunk és a vágyunk, hogy a környezetünket megszenteljük, szebbé tegyük, feldisziúsítsuk, ezen hétmilliárd ember nyugodtan dolgozhatna” – fogalmazott a Dévai Szent Ferenc Alapítvány létrehozója és vezetője. Végül arra kérte a fiatalokat, hogy szeressék a sportot, a művészetet, a tudományokat, és arra intett mindenkit, hogy Krisztus Urunkhoz hasonlóan a szép, a jó, a tiszta, a szent és az igaz dolgok után nyújtsa ki a kezét. „Ezzel tudnánk fenntartható pályára állítani a világot” – szögezte le Böjte Csaba, majd a Jóisten áldását kérte a művészre, a műveire és a műveit szerető jó emberekre, végül pedig közös imára hívta a nagyszámú jelenlévőket. A kiállítást Perényi János, Magyarország ausztriai nagykövete és Dán Károly nagykövete, Magyarország EBESZ, ENSZ és más bécsi nemzetközi szervezetek mellett működő Állandó Képviseletének vezetője nyitotta meg.

A Bécsben élő Györe Péter és kisfia, Szilveszter először találkozott Böjte Csabával

A nagykövetségről Böjte Csaba atya a Collegium Hungaricumba igyekezett, ahol már igen népes közönség várakozott rá. *Felkészíteni az életre* című nagyelőadásából ezúttal sem hiányzott a történeti visszatekintés, a szentírás példabeszédeire való hivatkozás és a mindennapi életből, saját tapasztalatokból vett tanulságos esetek sora. A fiatalos szóhasználattal megtartott, anekdotákkal színesített előadás tükröt tartott mindannyiunk elé; a nagybőjti lelkigyakorlatnak is beillő beszédéből megannyi jó tanácsot vihettünk haza magunkkal – a kérdés már csak az, hogy kezdünk-e valamit mindezekkel.

Böjte Csaba sok gondolati elmélyülést, nem kevés mosolyt és még több tapsot kiváltó beszéde után a Gyimesi Hagományörző Csoport tagjai léptek a színpadra, de nagybőjthöz méltóan csak visszafogott tánclépésekkel. „Mi, csángók nagyon vallásosok vagyunk, ezért most a táncban nem fogunk az egekbe szökni” – mondták, majd egy moldvai csángó énekcsoport után néhány lassúbb táncot is bemutattak.

(Folytatás a 4. oldalon)

BÍZZUNK A...

(Folytatás az 1. oldalról)

Az apostolok először befogadják a bűnbocsánatot, amelyet az Atyától küldött Fiú elhoz nekik, amikor békességgel köszön rájuk és megmutatja nekik sebeit. Ezt követően így, bocsánatot nyert bűnösökként küldi el őket, hogy minden más ember felé hirdessék és megvalósítsák az Atya nagy tervét és rendelkezését, az irgalmasság szolgálatát. Ehhez pedig pontosan ugyanarra a Szentlélekre van szükségük, akinek erejében egykor a Fiú a világba lépett és megtestesült, akinek ereje elborította őt megkeresztelkedésekor és végigkísérte őt egész nyilvános működése idején. „Vegyétek a Szentlelket”. A Szentlélek ajándék és küldetés. Isten hatékony és személyes jelenléte, ereje, dinamikája, amelyet először be kell fogadni, hogy utána hirdetőivé és eszközeivé válhassanak az apostolok. Ettől kezdve már nem csak befogadják, de szolgálják és kiszolgáltatták a megbocsátást.

Fontos üzenet fogalmazódik meg itt számunkra. A Szentlélek erőterében szüntelenül a befogadás és továbbadás dinamikájába kapcsolódunk bele. Nincs ajándéka a Léleknek, amit önmagunkért, pusztán önmagunk javára kapnánk. „A

Lélek megnyilvánulásait mindenki azért kapja, hogy használjon vele” (IKor 12,7). Megajándékozottnak lenni azt is jelenti, hogy megkapjuk a továbbajándékozás küldetését. Az irgalmasság elnyerése a Szentlélekben arra kötelez, hogy mi magunk is – az Atya mintájára – irgalmassákká váljunk.

Ha ez nem történik meg, ha csak megajándékozottak akarunk lenni, továbbajándékozás nélkül, akkor gyökerénél sebezük meg a pünkösdi misztériumot, akkor méltatlanná válunk arra, amit elnyertünk a kegyelemben. Olyanok leszünk mint a gonosz szolga, akinek az úr elengedte hatalmas tartozását – ő azonban a végtelenül kisebb összeget sem hajlandó elengedni a szolgatársának (ld. Mt 18,21–35).

Kérjük a Szentléleknek, a szegények Atyjának hétszerez ajándékait ezen a szép ünnepen! Ugyanakkor ne feledkezzünk meg arról, hogy minden elnyert kegyelemmel feladatot, küldetést, missziót is kapunk. Ne féljünk ettől, semmi olyat nem kér az Úr, ami meghaladná erőnket vagy képességeinket. Hogyan is lehetne ilyesmire szó, ha maga a végtelen erejű Szentlélek árad ki szíveinkben? Ő erősíti gyöngeségeinket, melegíti föl fagyosságunkat, finomítja darabosságunkat. Bízunk a Lélekben, s kövessük Őt! □

Gyerekeknek

NYITOTT SZEMMEL

Végre itt a június, hamarosan befejeződik a tanév, már Te is biztosan a szünidőre és a nyaralásra készülsz. Ilyenkor, aki teheti, eltölt néhány napot valamelyik mediterrán ország tengerpartján. Érdemes azonban a vakáció idején is nyitott szemmel járnunk: nem csak a hűsítő tenger kínál élményeket!

Ezt én magam is megtapasztaltam néhány éve egy családi nyaralás alkalmával. A Földközi-tenger csodaszép szigetén, Cipruson mindig süt a nap, kellemes a tengervíz, ám a legnagyobb élmény mégsem ez volt, hanem egy váratlan „találkozás” Szent Pál apostollal. A többségében ortodox keresztény vallású szigetszország egyik városában bolyongtunk; kerestük a lehetőséget, hogy katolikus szentmisén vehessünk részt vasárnap délelőtt. Így jutottunk el egy 13. századi bazilikához, melynek közelében igazi meglepetés várt ránk. Korábban nem hallottam róla, csak a helyszínen, a templomkertben találtunk rá Szent Pál oszlopára. Erről azt tartja a hagyomány, hogy a hittérítő apostolt üldöző zsidók ehhez az oszlophoz kötözték Pált és mértek rá egy híján negyven botütést. De hogy került Pál apostol Ciprusra? Ez összefüggés-

ben áll egy, a napokban tartott ünnepünkkel.

Idén június első hétvégéjén ünnepeljük pünkösdet, egy héttel korábban pedig Urunk mennybemenetelét. Jézus a mennybemenetele előtt így szólt az apostolokhoz: Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az Evangéliumot minden teremtménynek!” S az apostolok el is indultak szerte a nagyvilágba: Tamás útja Indiába vezetett, Jakab egészen Hispániáig (a mai Spanyolországig) jutott el, Péter apostol pedig az akkori pogány világ központjában, Rómában hirdette Krisztus Örömhírét. A legtöbbet talán Pál apostol missziós útjairól tudunk. Bejárta Kis-Ázsiát és a mai Görögország területét, valamint első térítőútja során eljutott Ciprus szigetére is. Első missziós útján vele tartott Barnabás apostol is, akit szintén júniusban ünnepel Egyházunk. Ő, Pálhoz hasonlóan, buzgón térítette a zsidókat és a pogányokat. Cipruson halt vértanúhalált.

Jó nyarat kívánok Neked, kívánom, hogy jussatok el a családdal egy gyönyörű szép helyre, ahol a szüleid is el tudják felejtetni néhány napra a mindennapok nehézségeit! És ne feledd: járj mindig nyitott szemmel!

Kovács Péter

Fiataloknak

JÉZUS A SZEKTÁK TANÍTÁSÁBAN (31.)

A szcientológia célja a thetan teljes kiszabadítása. Hogyan érjük el ezt? Hogyan leszünk „operating” vagyis végtelen, anyagon, energián, időn és téren uralkodó thetanok? A dianetika fokozatos alkalmazása által. Carsten Peter Thiede német valláskutató, biblikus szerint a szcientológia, bármennyire is az ellenkezőjét hangsúlyozta Hubbard, nem vallás, hanem szellemmágia. A varázsló ugyanis bizonyos szavak, cselekedetek által akarja hatalma alá kényszeríteni a titokzatos erőket. A szcientológia varázspálcája a dianetika, mert ennek segítségével keríthetjük egyre inkább hatalmunk alá a szellemet. A varázslat nem vallás, hanem ennek visszája, torzképe, mivel nem szolgálni akar Istennek, hanem uralkodni felette, illetve azok felett a titokzatos erők felett, amelyeket mindenhatónak vagy legalább is hatalmasnak tart.

Thiede tételét megerősíti Helle Meldgaard, dán valláskutató is, aki kimutatta, hogy a szcientológia a buddhizmus hiteles folytatójának, sőt szuperbuddhizmusnak tekinti magát. Hubbard a buddhizmusban csak azt bírálja, hogy nem dolgozott ki gyakorlati módszert, amely lehetővé tenné a bódhiszátva (tökéletes) állapot gyors és biztos elérését! Hubbardnak nem tetszett, hogy a hiteles buddhizmus nem alkalmaz varázseszközt. Ezzel szemben állítja, hogy a „teljes szabadság, amit már Buddha is célul tűzött ki, tökéletesen megvalósítható a dianetika és a szcientológia által. Mi, szcientológusok nem zuhanunk a nirvánába; nekünk megvan az E-méterünk, is-

merjük a szabályokat és az utat. 30 másodperc alatt Buddhák lehetünk, mert képesek vagyunk exteriorizálni a thetant!” – mondja Hubbard.

Amelyik eszmerendszer ilyen elképzeléseket állít tanítása központjába, az nem vallás, hanem mágia, szellemvarázslat, bármennyire is legmélyebb tudomány köntösébe igyekszik is burkolózni. Hogy ténylegesen spiritiszta és okkultista elemekre épül, kitűnik abból is, hogy Hubbard beszélt asztrál-testről, sőt démonokról is. Az asztrál-test fogalma a spiritizmusból ered, és a spiritiszták tanításának egyik fontos tétele az exteriorizáció. Az „asztrál-test” egy finomabb, nem a közönséges anyagból álló, az egyén testét tükröző, de ettől mégis különböző és különválasztható réteg. A médium ennek segítségével tudja ki lelkét a fizikai testből, amely lassított ritmusban él tovább. Hubbard állítja ugyan, hogy az általa felfedezett thetan nem azonos az asztrál-testtel, de nem fejt ki, hogy miben is különböznek. Ha megvizsgáljuk, hogy miként jellemzi Hubbard a thetant, ha látjuk, hogy mind a Dianetika, mind pedig a spiritiszták hipnotikus módszereket alkalmaztak felfedezéseiknél, arra a következtetésre jutunk, hogy nincs különbség az asztrál-test és a működő thetan között.

Amikor Hubbard az exteriorizáció állapotát tartja a legfontosabbnak, és minden áron ezt akarja elérni, akkor szellemvarázslatot űz! Ebből azt lehet kikövetkeztetni, hogy a szcientológia nem egyház, hanem tényleg szellemmágia!

János atya Londonból

FENNTARTHATÓ...

(Folytatás a 3. oldalról)

Visszatérve Dévára, Bőjte Csaba kedves szavakkal mondott köszönetet tanulmányútjuk megszervezőinek és vendéglátóiknak a Dévai Szent Ferenc Alapítvány honlapján. Ezt írta: „Hála és köszönet Gál Kingának és Winkler Gyulának a strasbourg-i meghívásért! Hiszem, hogy ez a tanulmányút, kapcsolatok, tudást, jobb megélhetést szül a Tatros völgyében

keményen dolgozó, szülőföldjünkön megmaradni akaró testvéreink számára! Isten áldását kérjük mindazokra, akik utunk során szeretettel, jószággal mellénk álltak akár Magyarországon, Fábiansbestyénben, akár Bajorországban, vagy akár Bécsben! Imádságos szeretettel gondolunk rájuk, munkájukra a gondviselő Isten áldását kérjük! Szeretettel, Csaba t.”

Bőjte Csaba áldozatos munkájára Bécsből mi is a gondviselő Isten áldását kérjük!

Varga Gabriella
KCSP-ösztöndíjas

VIDÁM ZENÉS ESTEK
A PÁZMÁNEUMBAN

A január 28-i hatalmas sikerű előadás után április 22-én, a fényes hét szombatján is telházal és fergeteges hangulatban zajlott a megismételt vidám zenés jótékonyági est Bécsben a Pázmáneumban.

Az intézet kápolnájába építendő új orgona céljára indított adománygyűjtő rendezvényt – Kappéter Bálint mérnök ötlete nyomán – Kövi László zongoraművész, a Bécsi Konzervatórium nyugalmazott korrepetitora, a Máltai Lovagrend mesterlovagja kezdeményezte, aki két egykori tanítványával, Juliette Khalil szoprán (Volksoper) és Bernhard Viktorin tenor (Vereinigte Bühnen Wien) énekesekkel adta az első estét. Második alkalommal Bernhard Viktorin a beugrásra vállalkozó, színészként és rendezőként is jeleskedő Max Buchleitner baritonnal énekelt a dísztermet megtöltő, hálás közönségnek; Juliette Khalil, hirtelen betegsége miatt, ezúttal csak néma szerepet játszott. Az operett világába kalauzoló, színművész elemekkel is gazdagított előadás mindkét alkalommal közelebb vitte az intézetet az orgonaálm megvalósulása felé.

A Pázmáneumban jelenleg egy '70-es évekbeli elektromos orgona áll rendelkezésre, amelynek számos funkciója nem működik már. Mivel a liturgiához is fontos lenne és a kápolnában gyakorta rendezett komolyzenei koncertekhez, énekkaros fellépésekhez is szükség volna egy sípos orgonára, felmerült egy alkalmas, megfelelő hangszer beszerzésének gondolata. Az elektromos hangszerek, bár van orgonafunkciójuk, mivel színtetikusán állítják elő a hangot, nem igazán felelnek meg a kórus-, illetve klasszikus zenéi hangversenyekhez.

– Az új orgonát illetően még nem döntöttük el, hogy újonnan építendő hangszerre esik-e a választásunk, avagy egy kész, használt vásároltra. Sok lehetőség van és több szakemberrel is kapcsolatban állok. Az bizonyos, hogy a nem túl nagy helyfelület miatt is egy viszonylag kisméretű, hordozható, néhány regiszteres pozitív orgonában gondolkodhatunk – mondta el kérdéssünkre Varga János atya, a Pázmáneum rektora.

Tájékoztató arról is, hogy a pénzügyi gyűjtése a január 28-i jótékonyági esttel nem egészen a nulláról indult, néhány magánadományból ugyanis korábban már összegyűlt mintegy ezer euró. A gyűjtés megkezdésére sokan lelkesítették és biztatták, megerősítve őt abban, hogy az ötlet kivitelezésre méltó és érdemes ennek a tervnek a megvalósításá-

ba belekezdeni. A jótékonyági est megtartását Kövi László zongoraművész maga ajánlotta fel, több okból: egyrészt mert barátja és lelkes híve a Pázmáneumnak, másrészt maga is művelője a szent zenének és rendszeresen orgonál.

A Bécsi Konzervatórium volt korrepetitorának két tanítványával tartott január 28-i estjén közel 1700, április 22-i előadásuk alkalmával pedig 1600 eurónyi támogatás gyűlt össze, ami – mint rektor úr megjegyezte – igazán szép és nagyvonalú adakozó kedvről tesz tanúságot. A jelenleg rendelkezésre álló mintegy négyezer-ötszáz eurónyi összeg még valószínűleg növekedni fog, hiszen többen átutalással juttatják majd el a Pázmáneumnak adományait. Szükség is lesz erre, hiszen egy megfelelő hangszer ennek a többszörösébe kerül.

Az adománygyűjtés több fórumon folytatódik, részben személyes úton, részben az intézet honlapján, az Aktualitások menüpont Gyűjtés az új orgonára almenüpontja alatt szereplő információs anyag révén. „Sok zenészt és zenekedvelő embert ismerek, és tudom, hogy sokan fontosnak tartják, hogy a Pázmáneum kápolnájába egy az intézményhez és az itteni zenéi élethez méltó hangszer kerüljön” – jegyezte meg Varga János atya. Hozzátette: szeretnék a forrást mihamarabb előteremteni és az új orgonát is mielőbb a helyén látni, de mindehhez – a bizakodás mellett – kell türelemmel viszonyulni. „Anyagi és művészi értelemben is a legelőnyösebb, legjobb megoldást szeretném megtalálni és megvalósítani” – biztosított ilyen irányú eltökéltségéről Varga János rektor.

Varga Gabriella
KCSP-ösztöndíjas

Az április 22-i előadáson

MÁLTAI SEGÍTSÉG
A DÉLVIDÉKI BEFOGADÓÁLLOMÁSON

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat és a szerb kormány között 2016. december 1-jén Belgrádban aláírt együttműködési megállapodás értelmében a segélyszervezet Szerbia – elsősorban a Vajdaság – területén is legálisan végezheti karitatív tevékenységét.

A segítő tevékenység új helyszíne a szabadkai befogadóállomás. A szeretetszolgálat rendszeresen odalátogató járműve adott esetben akár teajáratként vagy mozgó egészségügyi szolgálatként is igénybe vehető. A segélyszervezet munkatársai és önkéntesei szükség esetén élelmiszerral, itallal, forró teával, ruhával, takaróval és higiénés eszközökkel látják el a befogadóállomáson tartózkodó embereket.

A szerb hatóságok által nyújtott ellátást kiegészítő humanitárius segítségnyújtással támogatják. A karitatív szervezet elsősorban a családokra, valamint a kisértő nélkül érkezett gyermekekre és

fiatalokúra koncentrálnak. A befogadóállomáson a hétvégéken szervezett rendszeres foglalkozásokon, a gyermekeknek és családoknak szervezett közösségi programokon több tucatnyian vesznek részt. A gyermekprogramok a lelki sebek gyógyításában és az integrációban is segítséget nyújtanak.

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat már 2015 őszén is aktívan segítette a határon túli területeken zajló humanitárius akciókat Horvátországban, Szerbiában és Szlovéniában is. A szervezet később a tompai és a röszkei határátelőknel kijelölt tranzitónákban végzett egészségügyi ellátást, osztott élelmiszert, vizet és higiénés felszerelést az ott várakozóknak. A szerb kormánnyal kötött együttműködés arra teremtett lehetőséget, hogy a szeretetszolgálat segítő tevékenységét kiterjessze Szerbia, ezen belül elsősorban a Vajdaság területére is.

(Máltai.hu)

CSALÁDREGÉNY

Nem szeretnék addig meghalni, amíg meg nem írom a hosszú évek óta tervezett családregegyemet. Persze tudom, az élet nem kívánságműsor, de ennek ellenére szilárdan megfogalmazódott bennem ez a reménység. Csak aztán nehogy éppen a reménykedés gátolja a mű elkészültét! Nehogy az élni akarás állja útját az írni akarásnak, attól a hátsó gondolattól vezérelve, hogy hátha végtelen kegyelmében meghallgatja az Úr ezt a kérésemet – és akkor, ha netán hamar befejezném a könyvet, az akár jeladás is lehetne: kész vagyok, Uram. Pedig nem vagyok kész: se az élettemmel, se a könyvvel, mind a kettőn rengeteget kellene még dolgoznom: az évek óta tervezett, jegyzetekkel, kisebbfajta kutatómunkával előkészített könyvet például meg kellene írni...

Hogy valóban meg kell-e írni, afelől persze lehetnek kétségeim. Belelapozok a szépirodalmi kínálatba, és gyakran elkedvetlenedem: ha én is csak ilyet tudnék írni, annak tényleg nem volna értelme. És különben is: ahogy Miska bácsi – Vörösmarty tanár úr – fogalmazott, kérdőjellel görbült mutatóujját fölemelve: ment-e a könyvek által a világ elébb?

A rossz könyvek által semmiképp. De akár mint van is: nagy a kísértés a rossz művek megírására is. Mert tényleg minden ember, minden család élete egy regény. Hogy csak egyről szóljak – a miénkről, annak is csak egyik ágáról –: úk-apám, Hofmann Ádám (testvéreivel és sógorokkal, Maderspach Károllyal) az ország egyik legnagyobb vasgyárának tulajdonosa volt az 1800-as évek első felében Ruszkabányán – féléven Temesvár és a Vaskapu között. Pályáztak a pesti hid építésére is, Széchenyi többször járt lent náluk, amint erről Naplójában is megemlékezik. 1848–49-ben a vasgyár ágyúkkal támogatta a szabadságharcot, németül beszélő és naplót író őseim magyarabbak voltak sok magyarnál. Világos után segítettek a menekülésben Kmettyt és Bem tábornokot, aminek az lett a következménye, hogy úkanyám hűgát, Buchwald Franciskát félmeztelenre vetkőztetve vesszőztette meg a bevonuló osztrák sereg parancsnoka – kifejezetten Haynau utasítására. Férfje, Maderspach nem bírta elviselni a szegyet, és a megmaradt utolsó ágyú csöve elé hajtotta a fejét, és leadta az utolsó lövést. – Ugye, nem túlzok, ha azt mondom: ebben tényleg benne van egy regény? És ez még csak az első fejezet...

Eszembe jut: néhány évvel ezelőtt bátyám nagylányának tizenhárom éves kislánya azt kérdezte levélben, hogyan is rokonunk nekünk Munkácsy Mihály, mert édesanyjától hallott valami ilyesmit, és elmesélte az iskolában, a tanárnő pedig kéri a „bizonyítékokat”. Lerajzoltam hát neki a családja megfelelő ágait. Akár ez lehetne a második fejezete a családregegynek.

Ha a könyv – kellő írói erő híján – nem szólna másról, mint az én családomról, akkor az másokat biztosan nem érdekelne. A történet azonban nekem nekünk akkor is fontos lehet: a közös múlt és annak emlékezete erőt és tartást adhat a családnak, minden tagjának. Mindannyiunk élete egy regény, amelyet úgy kellene hordoznunk magunkban, mint a 471 fok Fahrenheit című Truffaut-film szereplői, akik egy könyvégető időszakban, hogy mentsék a menthetőt, kívülről megtanulták a remekműveket.

Szóval jó volna valahogy így élni az életünket – remekműként. Regényként kellene megélnünk az életünket: amelyben minden óra egy bekezdés, minden év egy fejezet, amelyben – jó esetben – egyetlen szó sem fölösleges, minden esemény közelebb visz az elérni érdemes célhoz. Olvasnunk, igazi irodalmat olvasnunk pedig azért érdemes, hogy ezt megtanuljuk.

Kipke Tamás

MEGBÉLYEGZETEK

Széchenyi Kinga több mint 500 oldalas dokumentumkötete először 2008-ban látott napvilágot, most viszont már nemcsak a budapesti Helikon Kiadó jelentette meg újra, hanem – fordításban – az amerikai Helena History Press is közreadta, és így a Rákosi Mátyás nevével jelzett korszak egyik leggyalázatosabb büntetéről, az 1951 nyarán végrehajtott kitelepítésekről, az angolul olvasó közönség is tudomást szerezhet. Mivel a Helena History Press kiadványait a Közép- és Kelet-Európa történelmével foglalkozó kutatók is forrásként használják, így Széchenyi Kinga is méltán remélheti, hogy hézagpótló munkája nyugati szakkörökben is ismertté válik. Ez talán némi biztatás lehet a számára, ugyanis egy vele készült rádióinterjúban szomorúan állapította meg, hogy a kitelepítettek sorsáról eddig alig látott napvilágot számottevő dokumentáció. Szerény emlékművet is csupán 20 évvel a rendszerváltás után emeltek Budán, de a költéseket az egykori áldozatok, illetve leszármazottai viselték.

A közel 15 ezer budapesti család kitelepítéséről 1951. május 5-én szűk körű bizottság döntött, amelynek Rákosi Mátyás és Gerő Ernő kivül tagja volt az Államvédelmi Hatóság vezetője, Péter Gábor és Házi Árpád belügyminiszter is. A kitelepítést, az „osztályelenségnek” nyilvánított személyek névlistáját összeállító, hírhedt ÁVH közreműködésével, a rendőrség hajtotta végre. Az erre vonatkozó végzés általában hajnalban történt kiképzése után csak 24 óra állt az érintett családok rendelkezésére, hogy ugyancsak hajnali elszállításuk előtt még összekészítsék az engedélyezett súlyú csomagot, illetve ingóságai egy részét

megpróbálják barátoknál, ismerősöknél letétbe helyezni. Lakásuk berendezésére ugyanis az állam tette rá a kezét, illetve azok birtokába került, akiknek a számára kiutalták a lakást. Ők elsősorban a fegyveres testületek különféle vezetői, központi parancsnokai, valamint az arra érdemes pártaktivisták voltak, a maradékot pedig munkások és családtagjaik között osztották szét, persze csak hármast, sőt négyest, ötös társbérletként. A kitelepítés alól elvben mentesítést lehetett kérni, azonban az esetleges felmentést is azok adhatták, akik az akciót 1951. május végén váratlanul megkezdték és irányították.

A kötet borítója

A kitelepítettek főleg az Alföldön kijelölt falvakba, illetve tanyákra kerültek. Ezeket a településeket kizárólag a helyi rendőrség különleges engedélyével hagyhatták el. Mint a „Megbélyegzettek” című kötet szerzője megjegyzi, még azok jártak jól, akiket kulák család házába telepítettek be és nem istállóban, vagy ólban kellett meghúzni magukat. S hogy éhen ne haljanak, bármilyen munkát el kellett vállalniuk. Erre legtöbbször egy állami gazdaságban vagy egy közeli üzemben nyílt lehetőség, ahová felügyelettel mentek reggel és tértek vissza este szállásukra.

A kitelepítés örök érvényűnek tűnt és amikor

1953-ban, Sztálin halála után, némileg enyhült a diktatúra, a kitelepítetteknek három lehetőségük volt: vagy ottmaradtak a korábban kényszerlakhelyre kijelölt faluban, vagy elköltöztek onnan valamelyik rokonukhoz, illetve kerestek egy olyan helyet, ahol a hatóságok engedélyezték a letelepedésüket, mert legtöbbszörket végérvényesen kitiltották Budapestről.

A szerző, Széchenyi Kinga, saját sorsát és számos tanúvallomást idézve, beszámol könyvében a kitelepítettek gyerekeiről, unokáiról is. Egy X betű került a nevük mellé minden iskolai dokumentumban, ami gyakorlatilag lehetetlenné tette a továbbtanulást. Mivel legtöbb esetben a szülőktől és nagyszülőktől azt látták a fiatalok, hogy emelt fővel, zokszó nélkül viselik a szörnyű megpróbáltatásokat, a nehézségek dacára is mindent megtettek tehetségük kibontakoztatása és tanulmányi előmenetelük érdekében. Széchenyi Kinga is csak sok évvel az érettségi letétele után kezdhette meg egyetemi tanulmányait. A családját és sok ezer más, egykori „osztályidegent” ért és egész életre kiható törvénytelen ségek kordokumentumként történő feldolgozására csupán a kommunista rendszer bukása után nyílt lehetősége.

A Helikon Kiadó gondozásában újra megjelent és most angolul is kiadott könyvével megpróbálja életben tartani a kitelepítettek történetét, hogy a későbbi generációk se felejtsek el, miként lépett fel 1951 nyarán az önkényuralom azokkal szemben, akiknek kultúrája, iskolázottsága, polgári mentalitása útban volt a rendszernek, főként Budapesten, ahonnan a szocializmus építését a legkönyörtelenebb eszközökkel diktálta a pártállam.

Vincze András

A KOMMUNISTA EGYHÁZPOLITIKA MAGYARORSZÁGON 1956–1962

Amikor 1959. január 23-án Budapesten a Béke Világtanács által szervezett nagy békenapi gyűlésen a Központi Szeminárium 69 növendékéből csak hárman vettek részt, tizennégyet mint hangadót azonnal kizártak az ország összes papnevelőjéből. Amikor a többiek visszatarterek a Szemináriumba, közösséget vállaltak a „kizártakkal”, aminek következménye az lett, hogy újabb 56 kispap hagyta el a papnevelőt. A „Kizártak” ügyét az Apostoli Szentészek jóváhagyásával Endrey Mi-

hály püspök vette kézbe, részükre alakult egy „földalatti” szeminárium is, majd „titkos”, vagyis állami hozzájárulás nélküli papszentelésekre került sor. Ennek következménye letartóztatások és büntetőpercek sorozata lett. Székely Tibor (1936–2013) maga is az események szenvedőalánya, annak próbált utána járni, „mi, miért és hogyan történt”. Nekiállt tehát a kutatásoknak és összeállította két kötetben 1121 oldalon dokumentációs munkáját. (Vatikán, püspökök, kispapok I–II.

1956–1962. Argumentum Kiadó. Budapest 2016)

A fénymásolatban közölt 358 eredeti dokumentum megrázó képet fest az akkori Katolikus Egyház helyzetéről, az Egyháziügyi Hivatal és az Állambiztonság rafinált vagy brutális eljárásairól, de a bátor, eltávolító és meggurcolt papokról, polgári személyekről is. Székely Tibor dokumentációja nélkül a Magyar Katolikus Egyház történetét 1956 és 1962 között megérteni és megírni nem lehet.

Adriányi Gábor

SZÍNÉSZLIGET

Legalább marad valami utánunk... – jegyezte meg fanyar humorral Szacsavay László Jászai Mari-díjas, érdemes és kiváló művész, miután 2017. április 22-én elültette fáját, egy piramistölgyet a bogácsi Színészligetben. Aztán, hogy enyhítsen a megjegyzés keserűségén, azt is hozzátette: jó helyre került ez a fa, gyönyörű tájban gyönyörködhet. Sőt, a társaság is kiváló: a nemzet színészeinek fái rügveznek, lombosodnak itt, szemben a Bükk vonulatával, a Cserépfalu felé vezető út mellett, a bükkaljai borokat érlelő pincesor szomszédságában.

Igaz, a színész a pillanat művésze, de éppen a bogácsi liget is azt bizonyítja, hogy nem múlik el nyomtalanul a színművészek alkotása. A hangfelvételek, a filmek, a fotók hiteles lenyomatai munkásságuk egy-egy részletének, és az előadások hatása, a közönség tisztelete is megmarad. Ennek köszönhető, hogy a bogácsiak hatodik alkalommal rendeztek idén tavasszal faültetési ünnepséget a Színészligetben. A hirtelen jött rossz időjárás, a váratlan betegségek, a színházi kötelezettségek miatt nem tudott minden meghívott részt venni az eseményen. De a barátok, ismerősök elültették Csomós Mari, Andorai Péter és Cserhalmi György fáját is, Almási Éva pedig megkérte a rendezvény háziasszonyát, Császár Angelát, hogy mondja el: szeretné majd maga elültetni a fáját.

Annak idején Hanák Zsolt javasolta a település vezetőinek, hogy legyen egy hely itt, a Kárpát-medencében, ahol egy liget a nemzet színészeinek tiszteletét hirdeti. És miért ne lehetne ez az emlékhely éppen Bogácson?! Hanák Zsolt ugyan Debrecenben született, de gyermekként – a háború után, a magánvagyonok államosítása, a kitelepítések idején, amikor a szülei osztályidegenek lettek – itt talált menedéket. Az emlékhely ötletét a bogácsiak örömmel fogadták, támogatták, és az álom valóra vált: 2009 tavaszán helyükre kerültek a Színészliget első facsemétei, majd 2010-ben újabb fákkal gyarapodott a liget. Sajnos, 2011. szeptember 30-án elhunyt a bogácsi színészliget megálmodója, de özvegye, Decsi Ágnes operaénekes és gyermekei vállalták: tartják a kapcsolatot a művészekkel, részt vesznek a szervezésben.

A falu krónikása, Hajdu Imre 2014-ben megírta, megjelentette a Színészliget Bogácson című könyvet, és az idei ünnepségre elkészült a második – javított, bővített – kiadás is. A szerző minden pontosan dokumentál, fényképeket közöl, részletesen leírja a ligetalapítás történetét, a faültetések alkalmából rendezett ünnepségek menetét, bemutatja a résztvevőket, közli a köszöntőket, ünnepi beszédeket. Hogy mikor jelenik meg a harmadik kötet, azt még nem lehet tudni, de abban már biztos benne lesz az a köszöntő is, amit a mostani ünnepségen mondott Hajdu Imre. Beszédében arra is felhívta a figyelmet: „ma túlonúl racionalista világot élünk, bonyolult, sokszor érthetetlen a minket körülvevő világ, a pénz az isten, tombol a brutalitás, sikk a szellemi igénytelenség...” A mai ember számára a templom mellett a színház az egyik legfőbb menedék „a hétköznapi gyalázatok, emberi méltóságunk pusztítása ellen. Menedék – ha csak néhány órára is –, mert lélekszabadító hatása van.”

Erről szólnak a bogácsi Színészliget tölgyei is.

Filip Gabriella

FILMEK – HÍREK – LELKISÉG

Keresztény Élet
PORTÁL NEM CSAK KATOLIKUSOKNAK

www.keresztenyelet.hu

SZOLGÁLATA SOKOLDALÚ LÉLEKFELEMELÉS

Varga János, a bécsi Pázmáneum rektora

Varga János atya 1960. április 12-én született Budapesten. Első diplomáját 1984-ben szerezte a Budapesti Műszaki Egyetemen, teológiai tanulmányait pedig 1995-ben fejezte be a heiligenkreuzi ciszterci filozófiai és teológiai főiskolán, amely ma XVI. Benedek nevét viseli, akkor a Bécsi Egyetem kihelyezett tagozata volt. Már szemináriumi évei alatt részt vett a *Comunione e Liberazione* (Közösség és Felszabadulás) mozgalomban és papként is segítette a közösség munkáját, egészen addig, amíg olasz missziós papok érkeztek Magyarországra. Pappá 1995. június 17-én szentelték Esztergomban. Kettős papi jelmondatot választott, a meghívóra Pál apostol szavait írta: „Krisztus szeretete sürget minket!” (2Kor 5,14), újmisének szentképére pedig a János evangéliumból vett egy gondolatot: „Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaiért” (Jn 15,13).

A felszentelése utáni tizenkét évben Budapesten tevékenykedett káplánként: 1995 és 1997 között a Gyümölcsoltó Boldogasszony-kápolnagazgatóságon, 1997 és 1999 között az Örökimádás templomigazgatóságon, 1999 és 2000 között Budapest-Albertfalván, majd 2000-tól 2007-ig a Budavári Nagyboldogasszony-főplébánián, a Mátyás-templomban. 2007-től 2010-ig plébánosként vezette a remetekertvárosi Szentlélek Plébániát. 2010. augusztus 1-jétől az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye bécsi szemináriumának, a jelenleg tanulmányi és vendégházként működő Collegium Pázmáneumnak a rektora.

Sok éven keresztül részt vett zárándoklatok szervezésében, ifjúsági munkában, a Máltai Lovagrend fogyatékkal élőknek szervezett nemzetközi táborainak lebonyolításában. 2002 óta jelen van a Házás Hétvége mozgalom életében, 2005 óta budapesti, majd 2007–2016 között nemzeti felelős papként a Szirmai, a Schubert és újra a Szirmai házaspárral együtt tevékenykedve.

– Igyekeztem a médiában is tenni, amit lehet, hiszen ez is az evangelizálás egyik módja, lehetősége – ismertette ez irányú tevékenységét János atya. – Ezért indítottam el, kiváló munkatársakkal, a vári főplébánia újságját, a Várunkat, és ezért törekedtem minden lelkipásztori helyemen arra, hogy a közösség korszerű, naprakész lelki honlap segítségével is megjelenjen a nyilvánosság előtt. A Vatikáni Rádióon keresztül több mint egy évtizede tudósítom a népek közötti barátság támogatását célul kitűző Rimini Meetingről a magyar hallgatókat és a Magyar Kurír olvasóit; e mellett rendszeresen beszámolok más eseményekről is a sajtóban.

Varga János atyának – aki a bécsi Pázmáneum rektoraként is megmaradt Janó atyának – legfőbb törekvése, hogy a kápolna bejárata fölötti felirat szavait: „A Mester van itt és téged hív!” (vö. Mk 10,49), minél többen meghallják és megértsék. Mert, mint mondja: „Hogy milyen tevékenységre, szolgálatra, életformára hív, azt magunknak kell felfedezni, de az biztos, hogy hív. Ha pedig meghalok, és a szerint cselekszem, akkor követem Őt, és éppen erre hív: az Ő követésére. Mert az Isten Országá köztünk van, számunkra is elérhető és megvalósítható életprogram.”

Janó atya bécsi szolgálatának is legfőbb jellemzője a sokoldalúság, sokrétűség: a lelki gondozást, a katolikus egyház ausztriai képviselőitében való példaértékű szerepvállalását sokféle közéleti tevékenységével teszi gazdagabbá. Szándéka: szeretetben szolgálni a mindennapokban és a művészeteken keresztül is a lelkek üdvösségét. Mindszenty József emlékének és szellemi hagyatékának ápolása tényleg élen jár. Évente megemlékezéseket szervez a bíboros-hercegprímás Bécsbe érkezése (1971. október 23.) és az irgalmas rendiek kórházában négy évvel később bekövetkezett halála (1975. május 6.) évfordulójához kapcsolódóan, és más alkalmakat is megteremt arra – például könyvbemutatókat szervezve –, hogy a sokat szenvedett, meghurcolt főpap hűsége,

„Közel áll hozzám a zene” (Fotó: Thaler)

gét, kitartását, ránk hagyományozott útmutatását minél többen példaként állítsák maguk elé.

Janó atyához igen közel áll a művészet világa: zenei, irodalmi, különböző kulturális programoknak nem pusztán helyet ad a Pázmáneum kápolnájában és dísztermében, hanem értő, avatott házigazdája is azoknak. Számos ilyen jellegű saját kezdeményezésével is rendre megörvendeztetni a híveket, érdeklődőket.

– Gyermekkoromtól fogva meghatározó volt számomra a zene, különösen a kóruséneklés és a művészetek – meséli. – Amennyire lehetett, egész papi működésem során végeztem művészetpártolói tevékenységet, ami számomra az érdeklődésen túl a lelképásztori élet sajátos lehetőségeiből is adódik. Mecenásnak lenni nem kizárólag anyagi hozzájárulást jelent, hanem erkölcsi támogatást, biztatást is, lehetőséget adni a művészeknek, hogy fellépjenek, hogy megismerje őket a közönség, szervezni olyan alkalmakat, amikor Istentől kapott tehetségüket tovább tudják adni másoknak. Erre itt Bécsben különösen sokféle lehetőség adódik.

Ennek jegyében alapította meg Dombo Dániel karnaggal együtt 2012 novemberében a Cantus Arcis Kórust, és ennek szellemében szervez megannyi színvonalas kulturális eseményt a Pázmáneum patinás falai között. Ez év szeptemberében Perényi János, Magyarország Ausztriába akkreditált rendkívüli és meghatalmazott nagykövete hívószavára Ausztriából elsőként csatlakozott a magyarországi Ars Sacra Fesztiválhoz, gondosan ügyelve arra, hogy a Pázmáneum ehhez kapcsolódó rendezvénykínálatában a művészeti ágak mindegyike: a színművészet, a képzőművészet, az egyházzene és a költészet révén az irodalom is megjelenjen.

Munkáját 2015 tavaszán a magyar állam a Magyar Érdemrend Tisztikeresztje kitüntetéssel, 2015 telén a Balassi Kard Művészeti Alapítvány pedig Balassi Bálint-emlékéremmel ismerte el.

Valamennyi cselekedetében megmutatkozik a krisztusi szeretetre való törekvés. Vallja Szent II. János Pál pápa szavaival, hogy: „Egyetlen jóakarató nő és férfi sem vonhatja ki magát azon feladat alól, hogy küzdjön a jó győzelméért a rossz felett. Olyan harc ez, amelyet csak a szeretet fegyvereivel tudunk folytatni. Ahol a jó győz a rossz felett, ott a szeretet uralkodik, és ahol a szeretet uralkodik, ott béke tölt be mindent.”

Varga Gabriella

ÜLDÖZÖTTÉK PAPJA

Uhl Antal embermentő tevékenysége Franciaországban

Ez a ragadványnevként is tekinthető megnevezés Uhl Antal plébánosra vonatkozik. A hívei adták, akik ismerték munkásságát hazánkban, no meg határainkon kívül, Franciaországban is.

Uhl Antal 1902. január 16-án született Mohácson. A család léggörének is köszönhető, hogy a papi pályát választotta, és 22 évesen, 1924. június 22-én Pécsen pappá szentelték.

Életében fordulatot hozott, hogy megtanult franciául. Akkoriban sok magyar települt ki Franciaországba, ezért a magyar püspöki kar az anyanyelvi hitgondozás érdekében Lille városába magyar papot küldött a katolikus hívőknek. Uhl Antal kapta ezt a feladatot. Megtalálta helyét az új környezetben, fiatal kora ellenére apjukként néztek rá az ott élő magyarok.

1940-ben a német hadsereg lerohanta Franciaországot, Párizs is német megszállás alá került. 1941. március 15-én Uhl Antalt kinevezték a párizsi magyar katolikusok lelkészévé. A német megszállással Franciaországban is megkezdődött a zsidóüldözés. Antal atya látta, tudta: kötelessége az emberek mentése.

Folyamatosan adta ki az igazolásokot arról, hogy az illető ott élő magyar állampolgár, a Magyar Katolikus Misszióhoz tartozik. A Gestapo felfigyelt rá, házkutatást tartottak lakásán, megtalálták a kitöltetlen igazolványokat. 1943-ban megindították ellene az eljárást. Beidéztek a német katonai bíróság elé, és zsidópártolásért 5 hónap szigorított börtönre ítélték. Uhl Antal magyar állampolgár volt, ezért azonnal nem tartóztatták le, hiszen Magyarország a németek szövetségese volt. Küldői tudatában voltak annak, hogy Párizsban bizonytalanságban él, néhán életét is elveszik, ezért hazarendelték. 1943. február 7-én Baranyaszentgyörgyre neveztek ki plébánosnak.

A háborút követően itthon is találkoztak a párizsihoz hasonló helyzettel, csak itt a több száz éve becsülettel, tisztességgel dolgozó

svábok vagy éppen német nevéük kitelepitésére került sor. Antal atya kiállt a kitelepítendő híveiért, hivatalokba járt, kérvényeket írt. Tevékenységével elérte, hogy a népi demokrácia ellenségének minősítették. 1946. december 13-án a Pécsi Ügyészség elé idézték. Börtönbe ugyan nem került, de megfenyegették, üldözték.

Évtizedek múltával, ez év áprilisában a Holokauszt Emlékközpont ünnepélyesen emlékezett meg Uhl Antalról. Szita Szabolcs, a Központ igazgatója elmondta, Antal atyán kívül sok katolikus plébános mentett emberi életet, állt ki az üldözöttek mellett. Az elkövetkező időben sorra mutatják be őket, megőrizve emléküket.

Uhl Antal atya Baranyaszentgyörgyön hunyt el 1982. április 10-én. Tiszteletére e helységben teret neveztek el róla és szobrot emeltek.

Matthaeidesz Konrád

Uhl Antal fiatal plébános korában

A LELKIISMERET..

(Folytatás a 3. oldalról)

Mindez arra emlékeztet bennünket, hogy mindig a szituációnak, a helyzetnek megfelelően kell lelkiismeretesen és felelősen cselekednünk. Még az elvete-mült gonosztevők irányában sem feledkezhetünk meg az emberi együttérzésről, a szeretet parancsáról, a kompasz-szióról, az emberi együttműködés képességéről.

– Ma a migrációnak van egy másfajta formája is, hiszen Kelet-, Közép-Európából sokan elvándorolnak Nyugatra, Amerikába, tanulmányaik végzése vagy munkalehetőségek miatt. Velük milyen a kapcsolata a külföldi magyarok püspökének?

– Az utóbbi években valóban több hullámban és tömegesen érkeznek tanulni vágyó és munkát kereső fiatalok hazánkba és az elcsatolt területekről Nyugatra, ahol aztán hatalmas távolságok választják el őket egymástól. Természetesen velük is keressük a kapcsolatot. A külföldi magyar szentmisék és egyéb rendezvények alkalmával nemegyszer előfordul, hogy több száz kilométer távolságból is útnak erednek (sokszor a nem vallásos emberek is), csak hogy magyar szót halljanak, magyar közösségben lehessenek. A Partiumból, Erdélyből, Felvidékről, Délvidékről érkezett honfitársaink különösen keresik, kedvelik és támogatják a magyar közösségeket. Nyilván kisebbségi

sorsukból adódóan erősebb hazafias és hitbéli gyökerekkel érkeztek, mint a hazánkba kivándorló fiatalok. Olykor nagy Egyház iránti érdektelenséggel, közömbösséggel is találkozunk. Őket fokozottabban foglalkoztatja az érvényesülési vágy, nemegyszer úgy beletemetkeznek az anyagiak és egyéb élvezetek hajhászásába, hogy alig marad idejük a szellemi, lelki élet ápolására. A magyar találkozóktól távol maradnak: mintha se magyarok, se keresztények nem lennének. Küldetésünk azonban mindenkire szól, és mi keressük és hívjuk is őket rendezvényeinkre, ami olykor hatékonyan is bizonyul. Volt már rá példa, hogy egyes külföldi magyar közösségek a sír szélén álltak, de új éltre keltek: egy idő után ismét sok cserkész és fiatal szülő várt rám, tábortáborra is sor került, és látogatásom során messi tájakról is eljöttek a magyar hívek, és zsúfolásig megtöltötték a templomot. Az a tapasztalatom, hogy külföldön is sok fiatal megtalálja az utat a magyar templom és otthon felé. Ezen a téren komoly hazai támogatást kapunk a Kőrösi Csoma Sándor-, a Petőfi Sándor-, a Mikes Kelemen-program lelkes és tevékeny ösztöndíjasai által. A mai kivándorlók mégis másképp őrzik magyarságukat, mint elődeik, a magyar emigránsok, akik lassan kiöregednek, vagy felszívódnak új környezetükben. A külföldi magyarok jövője az új nemzedék hazafias és keresztény elkötelezettségének függvénye.

Toldi Éva

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmise helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Ft. Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyar-katolikusok.co.uk. Bővebb információ a Facebookon, a Katolikus szentmisék Londonban cím alatt.

Észak-Anglia:

Ft. Fülöp Menyhért atyát, Észak-angliai magyar lelkészt a szegei püspöke visszahívta. Köszönjük szépen az eddigi szolgálatát. Az észak-angliai magyar lelképástorkodás átmenetileg szünetel. Lelkipásztori ügyekben, kérem, vegyék fel a kapcsolatot a londoni Főlelkésszel.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész és P. Szomszéd Tamás SJ, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7., Bécsújhely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 16.30-kor; E-mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>; Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leedorfer Haupt Str. 74., 2500-Baden.

Pázmáneum: Ft. Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előeseti szentmise: szombatoként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: Kath. Pfarrramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 10.00-kor, Felsőőr, vasárnaponként 9.00-kor.

Eisenstadt/Kismarton: Ft. Pál László. Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043-316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net; és Ft. Holló István, tel.: 0043-676/8742 6711, e-mail: hollo@graz-seckau.at; szentmise minden vasárnap 17.00 órakor. Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Ft. Dr. Nagy-György Attila, e-mail: mackopapbacs@yaho.de Szentmise minden hónap 2. vasárnapján a Magyar Házban, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck. Érdeklődni: Wachsmuth Tünde, sopronyi_tunde87@yahoo.com

Linzi: Ft. Szabó Ernő, Ungarnselsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: emest.szabo@diocese-linz.at; Misézó helyek: Linz: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján; Wels: 2. és 4. vasárnap.

Klagenfurt: A-9854 Malta 74, tel.: 0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 14.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg. Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órakor. Rue de l'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: havas@piar.hu. Honlap: www.magyarhaz.be. Misézó helyek: Leuven, Hága/NL, Luxembourg.

Liège/Luxembourg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4 /22116 09. Misézó helyek: Liège, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stoklosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Kempten, Neuburg a. D. Érdeklődni: Ft. Varga Péter, Ungarische Kath. Mission, Henisiusstr. 1., D-86152 Augsburg, tel.: 0049-821/31 66 89 60 vagy 0049-821/31 66 89 61, E-mail: iroda@augmis.de; www.augmis.de, www.augsburgimisszio.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye: Magyar Katolikus Misszió kápolnája, Nürnberg, Harmoniestraße 28A. Szentmise minden vasárnap délelőtt 11 óra, a hónap utolsó vasárnapján 16 óra. A hónap utolsó vasárnapján a szentmise után agapé a helyszínen a hívek adományából. A szentmiseket celebrálja: Neu Antal.

Esseni Egyházmegye:

Misézó helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Misézó helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Misézó helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen. Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkepfühl 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye

frankfurti székhellyel: Misézó helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Misézó helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/2137-4230, fax: 0049-89/2137-4234. E-mail: ungarische-gemeinde.muenchen@comuc.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki

Egyházmegyék:

Misézó helyek: Bielefeld, Hagen, Marl, Minden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück. Érdeklődni: Ft. Simon Péter, Münster Magyar Katolikus Misszió, Middelheld 24, D-48157 Münster, tel.: 0049-251/9 32 57 288, e-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de, honlap: migrans.hu

Passaui Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Kovács János, 84375 Kirchdorf am Inn, tel.: 0049-85/71 23 32. Magyar Missio Passau (Ungarische Mission Passau e.v.), Breslauer Str. 2., 94036 Passau. Tel.: (0151) 5181 7785 (Andreas G. Lehr világi elnök). Honlap: www.magyar.missio.passau.de, e-mail: info@magyar-missio-passau.de

Rottenburg-Stuttgarteri Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de <http://www.stuttgarti-katolikusok.de>, és Ft. Merlász Tibor, Walfischgasse 17, D-89073 Ulm, tel.: 0049-731/39 96 63 06, mobil: 0049-151/15 92 52 03, e-mail: mtibor1960@gmail.com Misézó helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommem, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eisingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten.

Würzburgi Egyházmegye:

Misézó hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 66 2530, fax: 38 662 599.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelképásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel.: 0039/06 6574 2834, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissiohu@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santi Giovanni Evangelista e Petronio Dei Bolognesi (Via del Mascherone 61 – 00186 Roma, kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyszonyona-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar szentmise helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Dr. Kovács Gergely, Pontificio Consiglio della Cultura, V-00120 Città del Vaticano, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil;

A „HARMADIK TITOK” ÜZENETE

Lucia nővér, az egykori harmadik fatimái látnok 1944. január 3-án jegyezte le azt, amire az 1917. július 13-i látomásból emlékezett és az előző beszámolók nem tartalmazták. A nővér ezt XII. Piusz pápához juttatta el, aki nem hozta nyilvánosságra. Ebből arra következtettek világszerte, hogy a világban bekövetkező szörnyű csapások jövendölését tartalmazta.

II. János Pál pápa 2000. június 26-án hozta nyilvánosságra a „harmadik titok”. Akkor attól is óvott, hogy az 1917-ben történt fatimai magánkinyilatkoztatásokat helytelenül értelmezzük, mint „katasztrófák megjövendölését”.

A „harmadik titok” az Egyház 20. századi üldözéseiről szól a jövendölésekre jellemző szimbolikus nyelven. Többek között egy pápa elleni merényletről is szó van benne. Joseph Ratzinger bíboros, a Hittani Kongregáció akkori prefekusa kommentálta a jövendöléseket. Ez a háromrészes feljegyzés főleg háromszoros felhívást jelent a bűnbánatra és nem borzalmas események megjövendölését. Hittre, imádságra szólítanak a „mentsétek meg lelketeket” szellemében.

A későbbi XVI. Benedek pápa ezt írta: „A látnokok nem jövőben bekövetkező események képéről készült filmet láttak, amit nem változthat meg senki. Őket a fatimái jelenés az emberek életének bűnbánatban történő változására inette. Változásra, megtérésre és nem rémületre, ijesztegetésre.”

A „harmadik titok” feljegyzésnek az a része, melyet a pápa elleni 1981-ben történt merénylet megjövendöléseként szoktak értékelni, egyáltalán nem olyan egyértelmű. „A fehérruhás püspök egy nagy, félig lerombolt városban ment ingadozó léptekkel, fájdalomtól és gondoktól megterhelve. Imádkozott az elhunytak lelkeiért, akikkel útja során találkozott. Egy hegyhez ért, ahol letérdelt egy nagy kereszt lábainál. Ott katonák egy csoportja megölte őt, löfegyverekkel és nyilakkal. Éppígy haltak meg azután püspökök, papok, szerzetesek és világiak.” Ez szimbolikus stílusban írja le az Egyház 20. századi üldöztetéseit.

Joseph Ratzinger úgy foglalta össze, hogy a fatimái első és második titok kulcsszava: a lelkek megmentése, a „harmadik titok” lényege pedig: „bűnbánat, bűnbánat, bűnbánat”. Márk evangé-

NAGYASSZONYUNK FELVIDÉKI SZOBRA

Rieger Tibor Magyarok Nagyszonyona-szobrának királyfiakarcsai felállítására hirdet közadakozást az alkotás megvalósításáért megalakult Magyarok Nagyszonyona Szoborbizottság. A bronzszobrot augusztus 19-én avatják fel a csallóközi településen. Kozma Imre, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat elnöke, a szoborbizottság egyik fővédnöke reményét fejezte ki, hogy a Magyarok Nagyszonyona-szobor és a szoborállítás ügye nemcsak „minket, magyarokat hoz közelebb egymáshoz”, hanem a szlovákokat is segíti abban, hogy elhiggyék, „nekünk össze kell fogni, ha meg akarunk maradni a Kárpát-medencében kereszténynek, magyarnak vagy szlováknak”.

tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

St. Gallen: a hónap második vasárnapján 17.00 órakor magyar szentmise a Schutzensel-kápolnában (a dóm mellett). Lelkész: Szücsi László, Kirchstr. 13, CH-9036 Grub. Tel.: 071 891 56 01.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelképásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelképásztori Szolgálat, Dr. Cserhádi Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5-7., tel./fax: 0036-1/266-4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

Lucia nővér, a harmadik fatimái látnok

liumában olvassuk: „Tartsatok bűnbánatot és higgyetek az evangéliumban!”

XVI. Benedek azt is elmondta, hogy amikor Lucia nővérral beszélt, megerősödött benne, hogy az egész fatimái jelenésről lényeges célja a hit, remény, szeretet elmélyítése volt.

Fatima „titka” tehát hitünk, az isteni irgalom, a bűnbánat hirdetése – száz év után is.

Rosdy Pál

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kétfasoros hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánásokat esetenként árazunk.	

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

ÉLETÜNK

Budapesti szerkesztőség és kiadóhivatal:
KERESZTÉNY ÉLET SZERKESZTŐSÉGE
H-1075 Budapest, Károlyi krt. 1.
Telefon: (0036) 1/328 01 96, (0036) 1/328 01 97
Fax: (0036) 1/328 01 98
E-mail: életunk@keresztenyelet.hu
www.keresztenyelet.hu

Főszerkesztő: dr. Cserhádi Ferenc
Felelős kiadó: Merka János
Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
A szerkesztőbizottság tagjai:
Ramsay Győző, Vincze András

Redakción és Herausgeber:

UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eluetenk@ungarische-mission.de

Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost USD 60

ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentúlról, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 2 EUR

Előfizetési ár egy évre: 20 EUR

Tengerentúlról USS 60

BANKSZÁMLÁNK:

Szent Maximilian Kiadó

OTP Banka Slovensko, Komárno

IBAN SK81 5200 0000 0000 0886 7696

BIC/SWIFT: OTPVSKBX

Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

Druck:

Micropress Kft.

H-3516 Miskolc, Ács u. 12.

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.

HÍREK – ESEMÉNYEK

Szent Adalbert-emléknap

A 2016-ban elindított hagyományt folytatva a visegrádi országok a soros elnök, Lengyelország szervezésében közösen, szentmisében ünnepelték Szent Adalbert emléknapját április 24-én Szent II. János Pál sírjánál. A cseh származású és Lengyelországban vértanúvá lett Szent Adalbert igen fontos szerepet játszott a kereszténység terjesztésében Magyarországon is. Szent Istvánt ő keresztelte és bérálta, ezért méltán tarthatjuk „V4-es szentnek”. A szentmise főcelebránsa Stanislaw Ryłko bíboros, a Santa Maria Maggiore-bazilika főpapja volt. A visegrádi országok képviselőit egy-egy pap koncelebrálta, a könyörgések négy nyelven hangzottak el.

Aranymise Nagyváradon

Ötven év papságáért mutatott be április 29-én, szombaton hálaadó szentmisét a nagyváradi székesegyházban Fodor Jó-

Fodor József, a nagyváradi bazilika plébánosa

zsef általános helynök, a bazilika plébánosa. A szentmise kezdetén Tótós Loretta köszöntötte a vikáriust, majd Fodor József felidézte, hogy ötven évvel ezelőtt egykori teológiai tanára, Faragó Ferenc azt mondta a frissen pappá szentelt tanítványainak: a kézzel írt Márton Áron püspök a lelkének egy darabját adta át nekik. Az aranymise helynök úgy fogalmazott: az elmúlt öt évtizedben ezt igyekezett őrizni, immádtokozva a népet, az Egyházért, mindannyiunkért.

Benedek pápa születésnapja

Húsvétvasárnap a legszűkebb körben ülte meg 90. születésnapját XVI. Benedek; az egyetlen születésnapú vendég az ünnepelt 93 éves bátyja, a Németországból érkező Georg Ratzinger volt. A német püspökök is gratuláltak a 90. életévét betöltő korábbi egyházfőnek. A német katolikus egyház nagy hálaival tartozik XVI. Benedeknek egész életén át tartó tanúságtételéért és atyai közelségéért – írta Reinhard Marx bíboros, a német püspöki konferencia elnöke. Húsvéthét-főn egy bajor delegációt fogadott az emeritus pápa a vatikáni kertekben található otthona előtt. Horst Seehofer, Bajorország miniszterelnöke; Barbara Wilhelm pentlingi polgármester és egy hegyi vadászokból álló, harmincfős küldöttség érkezett Joseph Ratzinger szülőföldjéről a születésnapra.

Felvidéki püspökök Szombathelyen

Egynapos zárandoklaton vettek részt április 18-án a Pozsonyi Főegyházmegye püspökei és papjai, az érsekség területén 2017-re meghirdetett Szent Márton-év keretében. Tours-i Szent Márton, az irgalmas szeretetet hősies fokon gyakorló szent, aki a Pozsonyi Főegyházmegye és a pozsonyi székesegyház védőszentje is, az egykori Savaria területén látta meg a napvilágot. Ide hívta Stanislaw Zvolenský pozsonyi érsek-metropolita az általa vezetett egyházmegyében szolgáló papokat, hogy közösen kérjék

Szent Márton közbenjárását. A zárandoklatra az egyházmegye főpásztorán kívül a segédpüspök, Hal'ko József is elkísérte a papságot.

Lengyel zárandoklat a Vatikánban

Ferenc pápa a május 3-i általános kihallgatás végén köszöntötte a világ különböző részeiről érkezett zárandokokat. A lengyel hívekhez fordulva emlékeztetett, hogy ezen a napon tartják Szűz Mária, Lengyelország Királynője ünnepét, nemzeti ünnepüket. A Szent Péter téren jelenlevő hívektől nagy tapsot kért Lengyelország Királynőjének. „Hallgassatok szeretettel és figyelemmel Királynőtök útmutatásaira, akihez ezekkel a szavakkal fordultok: Te vagy nemzetünk nagy büszkesége. (...) Szívvel adom áldásomat hazátokra és a lengyelekre Lengyelországban és világszerte. Éljen Lengyelország!” – zárta a pápa köszöntő szavait a lengyel zárandokokhoz.

Felvidéki bibliaverseny

Révkomáromban az idei tanévben is megrendezték április 26-án a szlovákiai magyar közösségek bibliaversenyének középiskolai döntőjét. A középiskolás diákok kategóriájának döntője április 26-án Komáromban zajlott. Tizennégy háromtagú csapat adott számot az idei vetélkedőre kijelölt szentírási szakaszok alapos ismeretéről, akik a Szlovákia területén magyar híveket is magukba foglaló egyházmegyékben megrendezett elődöntőkben már sikeresen szerepeltek.

Nemzeti menet az életért

A terheségmegszakítás betiltásáért tüntettek április 22-én, szombaton délután a cseh fővárosban. A „Nemzeti menet az életért és a családért” elnevezésű akcióba a rendezők szerint mintegy ötezer ember kapcsolódott be. Az immár tizenhetedik alkalommal megrendezett felvonulás élén Dominik Duka prágai érsek, a cseh katolikus egyház feje mentelt, aki az akció kezdetén a résztvevők számára misét celebrált a Szent Vitusszékesegyházban. A Prága központján átvonuló menetben számos fehér keresztet, embriót ábrázoló fehér zászlót, cseh nemzeti zászlót, illetve a családért, az életet támogató transzparenst lehetett látni.

Ajándék zongorák

Két zongorával gazdagodott a Marianum Ház Szovátán április 19-én. Az adományt zenés összeállítással köszönte meg a Magyar Örökség díjas Marosszéki Kodály Zoltán Gyermek- és Ifjúsági Kar. A két hangversenyzongora április 19-én érkezett meg a Marianum Házhoz. A pianinót Balásházi Bálint, a Lajtha László Alapfokú Művészeti Iskola igazgatója adományozta, a másik zongorát Rost Andrea művésznő ajánlotta fel a Boldogasszony Iskolánövérké rendje erdélyi missziójának. A zongora eredetileg Bende Zsolt Liszt-díjas érdemes művész, operaénekes hangszer volt. □

Rost Andrea operaénekesnő adományozta

ROMÁK EURÓPÁBAN

Pasztoráció és társadalmi integráció

Magyarország Szentszéki Nagykövetsége április 7-én, a Nemzetközi Roma Nap alkalmából nemzetközi szakmai konferenciát rendezett Rómában, „Roma People in Europe – Pastoral Care and Social Integration” (Romák Európában – Pasztoráció és társadalmi integráció) címmel.

A konferencia célja, a 2011-es magyar EU-elnökség idején elfogadott roma-integrációs stratégiára utalva bemutatni, hogyan áll egyes EU-tagállamokban a romák társadalmi integrációjának helyzete. Az általános helyzetleírás mellett elsősorban pozitív példákra, ténylegesen megvalósult integrációs projektekre, s kiemelten az egyházi, vallási jellegű kezdeményezésekre kívánja helyezni a hangsúlyt.

Az egynapos konferencia az intézményes üdvözlőbeszédet követően (magyar részről Langerné Victor Katalin helyettes államtitkár asszony mondtó beszédet) két átfogóbb előadással kezdődött, melyeket Peter Turkson bíboros, az Átfogó Emberi Fejlődés szentszéki dikasztérium prefektusa, illetve Franz Salm, a Máltai Lovagrend roma-nagykövete tartotta. A konkrét projektek és tapasztalatok bemutatása sorában Magyarországot két illetékes püspök – Székely

Mága Zoltán rövid koncertet adott a pápának

János esztergom-budapesti segédpüspök, a roma pasztoráció felelőse és Kocsis Fülöp hajdúdorogi görögkatolikus metropolita érsek –, továbbá egy érintett roma fiatalember képviselte.

A rendezvény célközönsége a roma pasztorációval foglalkozó római/vatikáni szakemberekből, a római egyházi egyetemek hallgatóiból, a szentszéki diplomáciai testületből és a szentszéki hivatalok tisztviselőiből tevődik össze.

A konferencia kísérő rendezvényei között került megrendezésre, április 5-én este a Magyar Cigányválogatott és a Svájci Gárda focicsapatának immár hagyományos mérkőzése, melyen az idén a Magyarországi Német Kisebbségi Válogatott csapata is szerepelt.

(VR)

A JÖVŐNK KÖZÖS

Csilla von Boeselager-központot avattak Beregszászban

A fogyatékkal élő gyermekeket és felnőtteket ellátó, Csilla von Boeselagerrel elnevezett központot, amely a Pető Intézettel együttműködve végzi majd tevékenységét, április 26-án nyitották meg a kárpátaljai Beregszászban.

A speciális fejlesztésnek és a máltai karitatív munkának helyet adó ház a máltai lovagrend, a Bethlen Gábor Alap, az Emberi Erőforrások Minisztériuma, a Tégy a Pető Intézet Gyermekéiért Alapítvány, valamint a Magyar és a Beregszászi Máltai Szeretetszolgálat együttműködésével épült fel.

A központ ünnepélyes átadásán Soltesz Miklós egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár elmondta: az elmúlt években magyar karitatív szervezetek és a világ különböző országaiban élő magyar emberek – egymással összefogva – hatalmas munkát végeztek Ukrajnában, és azon belül Kárpátalján. Erre a munkára, amely magában foglalta a többi között élelmiszerek osztását, népkonyhák működtetését, gyógyszerek, gyógyászati segédeszközök rászorulókhöz történő eljuttatását, igen nagy szükség volt Ukrajnában – tette hozzá. Az összefogással létrejött támogatás nemcsak a kárpátaljai magyarokon, hanem ukránokon, ruszinokon is segített – emlékeztetett.

A Csilla von Boeselagerrel elnevezett központot a Magyar Máltai Szeretetszolgálat a magyar kormány támogatásával építette meg. Az államtitkár kiemelte, hogy ezzel a magyar máltai szervezet a segítségnyújtásnak, a támogatásnak egy újabb formáját valósítja meg azáltal, hogy a Pető Intézettel együttműködve a fogyatékkal élő gyermekek korai fejlesztését vállalja Kárpátalján.

A konduktív pedagógiai segítséget vagy a központ által nyújtott egyéb szociális szolgáltatásokat, gyógyászati segédeszközöket nemcsak magyarok, hanem a többségi nemzet tagjai is igénybe vehetik.

Györi-Dani Lajos, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat ügyvezető alelnöke azt

hangsúlyozta, hogy a magyar és a beregszászi máltai szervezet élete a születésük pillanatától összefonódott. „Van egy nagyon fontos közös pontja az életünknek, a máltaiak jelmondata: »A hit védelme és a szegények istápolása«. Nagyon büszke vagyok arra, hogy a beregszászi máltaiak megtalálták azt az utat, hihetetlen erőfeszítésekkel, hogy ne csak programjaink legyenek itt, ne vendégek legyünk, hanem legyen egy olyan fix pont az életünkben, amelyet mindig el lehet érni, ahol minket most már mindig meg lehet szólítani.”

A központ átadását követően Makuk János, a Beregszászi Járási Máltai Szeretetszolgálat elnöke és Zsebe Andrea, a Pető András Főiskola rektora együttműködési szerződést írt alá. A központ fő célja az erre rászoruló gyermekek konduktív pedagógiával történő nevelése, de klasszikus szociális szolgáltatásokat is nyújt, így például száz fő napi ellátását lehetővé tevő népkonyhát működtet, gyógyászati segédeszközöket kölcsönöz betegeknek. Jelenleg ezer ilyen eszközük van használatban szerte Kárpátalján, s a központban kialakítottak egy műhelyt, amelyben ezeket szükség esetén meg tudják javítani vagy fel tudják újítani. Már most harminc gyermekkel foglalkoznak a Pető Intézet konduktorai, és igen nagy az igény a térségben a Pető-módszerről.

Kárpátalján a helyi máltai szervezettel együttműködve a Pető Intézet szakemberei két éve végzik szolgálatukat. 2015-ben 25 gyermeket láttak el, most induló csoportjukban pedig 23 gyermeknek és családjainak tudnak fejlesztést biztosítani.

A Beregszászi Máltai Szeretetszolgálatnak 28 munkatársa van, és szükség esetén több mint száz önkéntest tudnak mozgósítani, köztük tolmácsokat az ukrán gyermekek mellé. A szolgálat 700 rászoruló családot tart nyilván és támogat rendszeresen.

Magyar Máltai Szeretetszolgálat